

TÜRK SÖZÜ

16 KASIM 1969
FIATI : 125 Krş.
YIL : 8 - SAYI :

105

DEĞİRMENKÖYLÜLERİN MÜCADELESİNE OMUZ VERELİM

Ege'de devrimci'leri
ezme plânı fiyaskoyla
sonuçlandı

TİP kongreleri başladı

Büyük Kongre hazırlıklarından olan ilçe ve il kongreleri, tabanın isteğiyle başlatılmış bulunmaktadır. Bu seriden olmak üzere, geçen hafta Pazar günü yapılan Altındağ ilçe kongresi, «Proleter Devrimci Gurup»un kesin zaferiyle sonuçlanmıştır. Kongrede Aybar ve Aren oportünistlerine karşı yürütülen ideolojik mücadelede son darbesi vurulmuş ve proleter devrimcilerinin listesi büyük bir farkla yönetici ve delege seçimlerini almıştır.

Altındağ İlçe Yönetim Kuruluna getirilen devrimci arkadaşlarımız Şuayip Güngör, Ertuğrul Özbay, Mustafa Kıyak, Fevzi Yavuz, Özer Aytas, Mustafa Koşar ve Sedat Gürkan, ilçede çalışmalarına başlamışlardır.

Geçtiğimiz hafta Pazar günü, İstanbul ilçe kongreleri serisinin ilki olan Beykoz ilçe kongresi partinin ilçe merkezinde yapıldı. Bütün kongre boyunca, gerek konuşmacıların sözleri, gerekse de-

legelerin siyasi bilinç düzeyi, TİP içindeki devrimci gelişmeyi çok iyi yansıtıyordu. Diğer ilçelerden de kalabalık bir partili gurubun katıldığı toplantıda, dergimiz yazı işleri müdürü Bora Gözen ve İ.T.Ü. Öğrenci Birliği Başkanı Tarık Almaç da söz alarak partimizin ve devrimci mücadelemizin içinde bulunduğu durumu yansıtan birer konuşma yaptılar. Beykoz İlçe Kongresi, gerek Türkiye çapında oportünizmin maskesinin düşmek üzere olması ve gerekse proleter devrimcilerin ilçe içindeki aktif çalışmalarını sonucu, doğru devrimci çizgiyi tesbit etmiş, oportünist yönetime karşı parti içinde şu somut tedbirlerin alınmasını kararlaştırmıştır:

1) Partiden ihraç edilen ve ya şu anda haysiyet divanında olan devrimci arkadaşlar partiye kazanılmamalıdır.

2) Parti içinde demokrasi sağlanmalı, eleştiri-özeleştirilme prensibi uygulanmalıdır.

3) Örgütlenme ilkesi olarak «Demokratik Merkezîyetçilik», kabul edilmeli ve uygulanmalıdır.

4) İŞÇİKÖYLÜ Gazetesi des. teklenmelidir.

5) Parti içindeki görüş ayrılıklarının üyeler tarafından daha somut bir biçimde kavranabilmesi için, her görüşün temsilcilerinin katılacağı genel bir açık oturum düzenlenmelidir.

Yukarıdaki kararları, alınması gereken yakın tedbirler olarak tesbit eden ilçe kongresi, aşağıda isimleri yazılı arkadaşları yönetim kuruluna seçmiştir: Mehmet Mert (Başkan), Kayhan Şahinbeyoğlu (Sekreter), Cemil Alsu (Sayman) ve üyeliklere, Niyazi Gürdal, Nivazî Dalyancı, Metin Anlı.

Beykoz İlçesinin devrimci yönetime kavuşması, TİP saflarında devrimci mücadelemizin gün geçtikçe güçlenmekte, oportünizmin maskesinin düşmeyle olduğunu doğrulamıştır.

Ege bölgesinde devrimci eylemi yürüten TDGF (Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu) bölge yürütme kurulu ve örgüt üyesi gençler, geçen yıl doğru devrimci stratejiyi benimseyip, gerek üniversite içinde gerekse dışında doğru devrimci eylemler ortaya koymuşlardır.

Bir yandan üniversite içinde demokratik üniversite kavgasını yürüterek üniversitede kendilerini kabul ettirip gençlik eylemlerinin önderliğini yapmışlar, öte yandan köylü kitleleriyle bağlar kurup köylü ve gençlik dayanışmasını yansıtan eylemlerde bulunmuşlardır. Bunların en güzel örneklerini Akhisar, Odemiş bütün mitingleriyle Söke toprak reformu ve bağım-sızlık mitingidir.

Ege'de bu devrimci gelişme olurken emperyalizm karşı devrimci güçleri örgütlenmekte gecikmemiş, işbirlikçiler çevredeki mütegal libe ile Ege üniversitesindeki devrimcileri ezme planlarına girişmişlerdir. Haziran boykotları sırasında AP il örgütünün teşkilatlandığı bir zorbalar güruhu üniversiteyi basarak boykotu kırmak istemiş, fakat gereken dersi alarak kaçmışlardır. Son olarak geçen hafta üniversitenin açılmasıyla beraber işbirlikçi çevrelerin tezgâhladığı bir plân sahneye konmak istenmiş, Sökeli toprak ağası Fahri Tanman'ın beslemesi faşist komandolar kantine devrimcileri tahrik eden yazılar asmışlardır. Kendilerine yazıyı indirmeleri ihtar edilmiş, kabul edilmeyince de devrimciler tarafından indirilmiştir. Bunun üzerine komandolar saldırıya geçmiş ancak gereken dersi almışlardır. Ertesi gün devrimciler üniversiteden ayrıldıktan sonra faşistler tekrar üniversiteye girmişler, cam ve çerçeveleri kırışlar, odasında çalışmakta olan devrimci asistanlardan Hüseyin Yıldırım'ı dövmüşlerdir. Kendilerine mani olmak isteyen bir kadın öğrenciyi tartaklamışlar ve bir kız öğrenciyi yerlerde sürüklemişlerdir. Bununla da yetinmeyen faşistler Yüksek Öğretmen Okulunu basmak istemişler, fakat yine geri püskürtülmüşlerdir. Bu olaylardan sonra Yüksek Öğretmen Okuluna jandarma gelmiştir. Son olarak 10 Kasım günü Mustafa Kemalî anma töreninden sonra faşistler tekrar hâdise çıkarmak istemişler, ancak bunda da muvafak olamamışlardır.

Şimdi Yüksek Öğretmen Okulunda jandarma var... Üniversitenin çevresinde de her zaman saldırtanların yanında yer alan toplum polisi...

Ancak ne toplum polisi, ne faşistler, ne de hâkim sınıfların adamı işbirlikçi rektör ve onların koruyucusu emperyalizmle çıkar birliği etmiş olanlar Ege'deki devrimci gelişmeyi durduramayacaklardır.

Esen Yücel

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır * Eskiiz ve program nazırlanır Objektif tavsiyelerde bulunulur * Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no. 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

(Basım: 61055)

AYDINLIK
sosyalist dergi

13. sayı çıktı

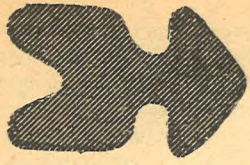
- ★ V. İ. Lenin
Proleterya ve Millî Kurtuluş Savaşları
- ★ Mihri Belli
Devrimci Dayanışma Üzerine
- ★ Muzaffer Erdost
Türkiye'de Tarımda Hâkim Üretim İlişkileri Üzerine
- ★ Cengiz Çandar
Oportünistler, Emperyalizmin Hizmetinde.

Dergimizin 13. Sayısı matbaa makinalarındaki arıza yüzünden bir hafta geç çıkmıştır. Okurlarımızdan özür dileriz.

Abone: Yıllık 50, altı aylık 25 lira.
Adres: P.K. 100 Cebeci — Ankara.

TÜRK SOLU'NUN 3. CİLDİ TAMAMLANDI

TÜRK SOLU.2

TİP proleter devrimci grubu tarafından genel yönetim kuruluna sunulan 11. Kasım. 1969 tarihli MEMORANDUM

Türkiye İşçi Partisi, herşeye rağmen, bugün de sömürsüz bir toplum özleminde olan yüzbinlerce şehir ve köy emekçisinin umudunu bağladığı siyasi örgüttür.

TİP, binlerce gerçek sosyalisti barındıran bir çatıdır ve Türkiye'de yarım yüz yıllık sosyalist birikimin önemli bir kısmı bu çatı altındadır.

Ve biz, bütün yolların sosyalizme vardığı bir çağda yaşıyoruz. Türkiye'nin emekçi halkı da bu çağa ayak uydurmuştur ve hızlı bir uyanış süreci içindedir. Türkiye emekçilerinin bu hızlı bilinçlenmesi, Amerikan emperyalizminin vesayeti altındaki işbirlikçi sermaye düzeninin ve bu sömürü düzeninin politika alanındaki yoğunlaşmış bir ifadesi olan Filipin demokrasibilik oyununun iflâs ve çözüme belirtilerinden biridir.

TİP'in biricik sosyalist siyasi örgüt olması, ve bu dönemde, Türkiye'de sosyalist hareketin yolunu çizme ve yönetme görevinin bu partiye düşmesi durumu, şu anda partili ve partisiz bütün sosyalistlere, özellikle siz Genel Yönetim Kurulu üyelerine ağır, ağır olduğu kadar da şerefli bir sorumluluk ve bu sorumluluktan doğan bir görev yüklemektedir.

Bu görev, TİP'i, Türkiye'de sosyalist harekete, sosyalizmin bilimi ve toplumu muzun gerçekleri ışığında doğru yön verebilecek ve bu hareketi gerektiği gibi yönetebilecek bir sosyalist siyasi örgüt durumuna yükseltme görevidir.

Bu görev, ancak idare-i maslahatçı zihniyetten kurtularak ve örgüt içi demokrasinin hüküm sürdüğü sosyalist eleştiri özeleştiri ortamını yaratarak yerine getirilebilir.

Hatır gönül gözetilmeksizin acı gerçekler yürekle ifade edilmelidir: M. Ali Aybar yönetimi altında TİP, saflarındaki en çetin görevleri omuzlamaya hazır nice yetenekli militanlara rağmen, her geçen gün sosyalizm ilkelerinden tavizlere, eyyamcı politikacılığa yani oportünizme süreklenmiştir. TİP'in şu andaki durumundan Aybar kadar, son zamanlarda aynı oportünizmi bir muhalefet kisvesi altında sürdüren Sadun Aren, Behice Boran ve benzerleri de sorumludurlar.

Aybar - Aren oportünizmi, TİP'i işbirlikçilerin tahakkümü ve sömürü düzeninin bir üst yapı kurumu olan Filipin demokrasibilik oyununun dayanaklarından biri durumuna düşürmüştür. Oysa bir sosyalist parti, parlamentarizm olanaklarını son katresine kadar kullanmakla birlikte eylemin bu yönüne ancak gereken önemi verir ve en yetenekli kadrolarını asıl özenli saydığı eylem alanında, şehir ve köy emekçilerinin bilinçlendirilme, örgütlendirilme ve mücadelelerini yönetme alanında seferber eder.

Aybar - Aren yönetiminin, Filipin de-

mokrasibilik oyunu şartlarında pek sınırlı olan parlamenter eylemi tek önemli çalışma alanı sayması, TİP'i zaman zaman en çirkin politikacı ihtiraslarından doğma rekabetlerin yer aldığı sıradan bir statüko partisi derekesine düşürmüştür. Kaldı ki, oportünist yönetim, parlamentarizmin olanaklarını da gerektiği gibi kullanamamıştır.

Aybar - Aren yönetimi, her sosyalist örgütün varlık şartı olan partiliçiyi demokrasiyi çiğnemiş, parti saflarındaki sosyalistlerin en haklı eleştirilerine haysiyet divanlarını harekete geçirerek ve en yetenekli militanları partiden ihraç ederek karşılık vermiş, bilinç ve yürekliliklerini devrimci eylem içinde isbat eden genç sosyalistlere parti kapılarını kapamış, sosyalistliğin çetin bir iş olduğu günlerde emekçilerin dâvasına sahip çıkanlara karşı düşmanca tevirata girişmiş, yüzbinlerce emekçinin umut bağladığı ve binlerce sosyalistin barındığı örgütümüzü, tarihi kökenlerinden koparmak ve sosyalist dayanışmayı baltalamak için elinden geleni yapmıştır.

M. Ali Aybar, her sosyalist örgütün eylem kılavuzu sayması şart olan sosyalizmin biliminin parti üyelerince edinilmesi ni sağlama görevinden ilkten kaçmış, sonradan "Türkiye Sosyalizmi" soytarlığı ile ortaya çıkarak, sosyalist bilimin büyük ustalarına sövmüş ve böylelikle proleter sosyalizmiyle hiçbir ilişkisi olmadığını açıkça teslim etmiştir.

Öte yandan, Aybar ile suç ortaklığı ve kader birliği durumunda olan Arencilerin, bilimsel sosyalizme lafta taraftar görünerek aynı oportünist çizgiyi izleme oyunu da kimseyi kandırmamıştır. Türkiye'nin partili partisiz sosyalistleri, bu ikinci cins oportünizmi birincisinden de zararlı saymaktadırlar. Sahte Aren muhalefetinin arkasında yatan şey, gerici parlamentarizm şartları içinde küçük politikacı menfaati çatışmasıdır. Tıpkı Aybar muvafakati gibi, sahte Aren muhalefetinin de emekçi çevrelerinde olsun, devrimci aydın çevrelerinde olsun, dayanakları yoktur. Öyle ki, TİP içinde sosyalist tabanın özlemlerini temsil eden biricik gerçek devrimci muhalefet, proleter devrimcilerinin muhalefettir. Proleter devrimcileri, bir yandan oportünizme karşı mücadeleyi yürütürken, bilimsel sosyalizmin teori ve taktiklerini en geniş devrimci çevrelere yaymak için çaba gösterirken, öte yandan, ağırlık merkezi TİP dışına kaymış olan devrimci eylemi yönetmişler ve son iki yıl içinde Türkiye tarihine şerefli sayfalar eklemiştirler.

Aybar ve Aren klikleri, bilimsel sosyalist teorinin temellerinden biri olan toplumların diyalektik bir süreç içinde aşamalardan geçerek sosyalist toplum düzenine varmaları bilimsel gerçeğini reddetmişlerdir. Bunlar, dış görünüşte sekter, özünde pasifist ve statükocu sloganlar ile-

ri sürerek, Türkiye gibi emperyalizmin ve sayeti altında bulunan geri bir tarım ülkesi için sosyalizm yolunda bir aşama olan Millî Demokratik Devrim stratejisine karşı çıkmışlardır. (Oysa bu strateji, proleter devrimci hareketin emperyalist boyunduruk altındaki bütün ülkeler için zorunlu saydığı tek doğru stratejidir.) Bu da, iki kliğin özde birlik halinde olduklarının ve Aren muhalefetinin sahte bir muhalefet olduğunun kanıtı sayılmalıdır.

Sosyalistler olarak, TİP için harcadığımız bunca emeğin boşa gitmesi demek, hiç değilse şimdilik sosyalist hareketin siyasi örgütten yoksun bırakılması demektir. Buna izin veremeyiz. Partimizi bütün devrimcilerin saygı ve güvenine layık bir parti, Türkiye'de sosyalist hareketi tam anlamıyla kucaklayan, bu hareketi yöneten gerçekten sosyalist bir parti durumuna yükseltmek zorundayız. Bu, çetin bir iştir, ama başarılması mümkün bir iştir. Ve bu işin başarılmasında, siz Genel Yönetim Kurulu üyeleri arkadaşlarımız dâhil, bütün sosyalistler omuz omuza verme ve kendi paylarına düşeni yapma yükümlülüğü altındadırlar.

TİP'i tüm sosyalist eylemi kapsayan, adına layık bir sosyalist siyasi örgüt durumuna yükseltmek gibi şerefli bir görevin yerine getirilmesi için ilk yapılacak şeyler şunlardır:

1 — Bu genel Yönetim Kurulu toplantısında, kötülüklerin baş sorumlusu M. Ali Aybar'ın düşürülmesi;

2 — Aybar'la kader birliği ve suç ortaklığı durumunda olan Aren kliğinin oportünist tutumundan dolayı takbih edilmesi;

3 — Olağanüstü Kongre kararına uyularak, partiden ihraç edilmiş olan sosyalist militanların derhal parti üyeliğine alınması; yeni ihraç işlemlerinin durdurulması; sosyalist yeteneklerini devrimci eylem içinde isbat etmiş olan genç militanların parti üyeliğine kabulü;

4 — Parti tüzüğünü demokratik bir ruhla, tastamam uyguluyarak parti içi demokrasiyi, sosyalist eleştiri özeleştiri ortamını gerçekleştirecek ve bu ortamda ilçe ve il kongrelerinin yapılmasını sağladık. tan sonra Büyük Kongreye gidecek bir yönetimin işbaşına getirilmesi;

Ancak bu dört maddede yazılanlar gerçekleştirildikten sonradır ki, eleştiri ve özeleştiri ortamı içinde toplanacak olan Büyük kongre, partimizi sosyalist tabanın gerçek temsilcisi bir yönetime kavuşturabilecek ve ancak böylelikle partimiz dost güven, düşmana saygı telkin etme duruma gelecektir.

Çıkmazdan kurtulmanın yolu henüz vardır. Yeter ki, hepimiz sosyalist görevimizi yürekle yerine getirelim.

TİP PROLETER DEVRİMCİ GRUBU

İşbirlikçi iktidarın milli cepheyi bölme taktikleri

Siyasî iktidar pespeşe tertiplerle yeni bir oyun sahneye koymaktadır. Bu oyunun amacı millî demokratik ittifakları parçalamak, anti-emperyalist anti-feodal güçler arasındaki dayanışmayı ortadan kaldırmaktır.

Ülkemiz devrimci mücadelelerinde millî cephe bozgunculuğu yapan oportünizmin, proleter sosyalistleri tarafından ideolojik yenilgiye uğratılması ve giderek devrimci mücadelenin önderliğini proleter devrimcilerinin kazanması, son olarak TİP içindeki mücadelede önemli bir güç olarak ortaya çıkmaları, siyasî iktidarı, oportünizmin üstlendiği bölücülük görevini daha önemle ele almağa yöneltmiştir.

Oportünizm millî cephe bozgunculuğunu, ideolojik plânda proleteryanın devrimci ideolojisini hasırlattı ederek politik plânda millî demokratik güçler arasında ki her türlü ittifakı reddederek pratikte ise devrimci mücadelede kaçarak yapıyordu.

İşbirlikçi iktidar bugün, çabaladığını en çok işçi sınıfının devrimci mücadelesinin öncülüleri olan proleter sosyalistleri ile küçük burjuva devrimcileri arasındaki ittifakı yoketmeğe yöneltmiştir.

Zira bu ittifakın millî demokratik güçlüğüne temel olan işçiköylü ittifakının kurulmasında önemli rol oynayacağını kestirmektedir.

Diğer yandan birinciye bağlı olarak işçi ve köylü hareketleri karşısına millî niteliği olan ordu çıkarılmak istenmektedir.

İşte son günlerde yer alan tertipleri, iktidarın köylülerin demokratik mücadelesi karşısındaki tutumunu bu açıdan değerlendirmek gerekir.

Atatürk'ün anıtına bomba koya olayı, Adliyeye saldırıldığı iddiaları ve Değirmenköydeki toprak işgali karşısına ordunun çıkarılması, (1) siyasî iktidarın ittifakları parçalama politikasının somut örnekleridir.

BOMBA OLAYI

Tertipler 6 Kasım Perşembe günü Üniversite bahçesindeki Atatürk anıtında fitilli söndüğü için patlamamış bir bombanın bulunmasıyla başlamıştır. Bomba haberinin yayılması üzerine TDGF. ye bağlı gençler öğleden sonra bir toplantı düzenlemişler bombayı koyanların Mustafa Kemal düşmanı olduklarını belirterek olayı protesto etmişlerdir.

Ancak devrimci gençler her karış devrimci girişimde olduğu gibi,

emperyalizme uşaklık edenlerin işledikleri her cinayette olduğu gibi, bu saldırının da faili meçhul (!) olaylar arasına karışacağını zannedenlerken bir sürprizle (!) karşılaşmışlardır.

Olaydan iki gün sonra, yani 8 Kasım Cumartesi günü TDGF. İstanbul bölge binası 1. Şube memurları tarafından basılmış ve aranmıştır. Polisler TDGF. ile aynı katta bulunan dergimiz bürosunda aramak istemişler, ancak, Türk Solu için ayrıca bir karar göstermeleri gerektiği belirtilince bu isteklerinden vazgeçmişlerdir.

TDGF'nin aranmasına kapaksız, bir dolaptan başlanmış ve derhal içinde ne olduğu bilinmeyen iki teneke kutu bulunmuştur. Polis kutuları «molotof kokteyli» olduğu zannedilen» diye zapta geçmiştir.

Daha sonra tutulan zaptın TDGF Bölge Yürütme Kurulu Başkanı Cihan Alptekin tarafından imzalanması istenince, gençlerle polis arasında tartışma başlamış, Komser Kemal, Cihan hakkında yakalama kararı olduğunu iddia ederek müdüriyete götürmek istemiştir. Cihan, kararı görmeden hiçbir yere gitmeyeceğini bildirmiştir. Bunun üzerine polisler Cihan'ı alamadan dönmek zorunda kalmışlardır.

TERTİBİN İKİNCİ PERDESİ

Birinci baskından üç gün sonra, yani 11 Kasım Salı günü, TDGF. Bölge başkanlığına gelen birkaç genç, Deniz Gezmiş'in duruşmasında ümmetçilerin olay çıkartmaya hazırladıklarını bildirmiştir. Haber o anda binada bulunanlar tarafından öğrenci yurtlarına ve Teknik Üniversiteye iletilmiştir. Bir süre sonra adliye önünde toplanan devrimci gençler binanın içinde bulunan ümmetçilerden sayıca az olduklarını görerek mücadeleye daha elverişli oldukları Adliye'nin karşısındaki set üzerine çıkmayı kararlaştırmışlar Deniz Gezmiş'in güvenliği için de jandarma sayısının artırılmasını sağlamışlardır.

Duruşma sonunda mahkeme salonundan çıkan Deniz Gezmiş'e ancak uzaklaştıktan sonra aleyhte gösteri yapabilen ümmetçiler, daha sonra tesbit ettikleri 1-2 devrimci gence saldırmışlardır. Ancak kabadayılıkları bu kadar sürmüş iş Adliyeden çıkmaya gelince karşılarında devrimci gençleri bulmuşlardır. Karşılıklı atılan taşlar sonucunda ümmetçiler Adliye binasına sığınmak zorunda kalmışlar bu arada Adliyenin bir iki ca-

mı kırılmıştır.

Devrimci gençler bir süre yerlerini tuttuktan sonra polis tarafından arkadan sarılma ihtimaline karşı ve TDGF. binasını savunmak üzere ayrılmışlardır. Dışarı ancak devrimci gençlerin yerlerini terketmelerinden sonra çıkabilen ümmetçiler TDGF ve Türk Solunun bulunduğu binanın önünden geçerken taşlarla tecavüze başlamışlardır. Devrimci gençler bir yandan saldırılara mukabele eder-

4 saat abluka altına alınan devrimci gençler polis arabasına bindiriliyor...

ken diğer yandan bu emperyalizm uşaklarının maskesini düşürmek üzere, toplanan halka megafonla yayın yapmışlardır. Gerek saldırıya mukabele, gerekse megafonla yapılan yayın etkisini göstermiş ve çevre halkının desteğini sağlayan devrimci gençler, emperyalizm uşaklarının dağılmasını sağlamışlardır.

Fakat hemen ardından binayı kordon altına alan polisler, içerde bulunan devrimci gençlerin dışarı çıkmalarını önlemeğe başlamışlardır. Evlerine gitmek üzere bindan ayrılan 4 genç siyasî polis tarafından tekme ve tokatla polis ciplerine bindirilince dışarı çıkmanın pek faydalı olmadığı anlaşılmıştır. Bundan sonra karşılıklı bir bekleyiş başlamıştır. 4 saat süren bekleme esnasında bina civarına 6 kamyon toplum polisi yığılmış ve çok sayıda sivil polis görevlendirilmiştir. Saat 20 ye doğru başlarında 1. Şube müdür muavini olan 50 kadar sivil polis topluluğunun himayesinde binaya girmişler ve gençlere arama kararnalarının olduğunu bildirmişlerdir. Gençler mukavemet etmeme şartı olarak kötü muamele edilmesini ileri sürmüşler ve bu şart polisler tarafından kabul edilmiştir. Bunun üzerine binada arama yapan 1. Şube memurları arasında Cihan Alptekin'in de bulunduğu 35 kişiyi Adliyenin camları

nı kırdıkları iddiasıyla yakalamışlardır.

Ertesi günkü gazeteler tertibi bütün çıplaklığıyla yansıtmaktadırlar. Bir yandan bomba olayının sanığı olarak TDGF. Bölge Başkanı Cihan Alptekin'in yakalandığı bildirilirken diğer yandan solcu gençlerin Adliyeye saldırdığı ve 35 kişinin yakalandığı yaygarası koparılıyordu. Polis bomba haberini verirken Cihan hakkında ki şüpheleri kuvvetlendirmek için

3 gün önce yapılan aramadan bahsetmeden molotof kokteyli olduğunu iddia ettikleri nesnenin aynı gece bulunduğu intibamı uyan dırmaya çalışıyordu. Ayrıca bu molotofların Atatürk anıtına konan bomba ile aynı terkipte olduğuda anlaşılıyordu (!)

Buraya kadar pek akıllıca düzenlendiği kabul edilebilecek tertibi binasında çocukları dahi kandıramıyacak yanları vardı. Örneğin, Cihan Alptekin yüzlerce militanı olan bir örgütün başındaydı. Eğer Atatürk'ün heykeline bomba konması gerekiyorsa neden bu işi biz zat kendisi yapsındı? Diğer bir nokta bir heykele bomba koyanlar, bombaları, herkes tarafından bilinene ve polis tarafından herkesten de çok bilinen bir yerde neden saklasınlardı?

Diğer yandan Adliyeye saldırıldığı iddia ediliyordu. Pek çok kişinin önünde olan ve daha sonra davaya bakan hakim tarafından da iki gurup genç arasında geçtiği tespit edilen bir çatışma nasıl olurdu Adliyeye karşı saldırı olarak nitelendiriliyordu? Oysa asıl saldırıyı yapanlar aynı gün laik cumhuriyetin Adliye binasında tekbir getirip «müslüman Türkiye» diye feryat edenlerdi.

Polis 3.5 cam kırılması üzerine şiddetli tedbirler almış ve 35 genç cam kırmak suçundan ustalıkla yakalamıştı (!)

Peki ya Mehmet Cantekin'in ya

Ali Turgut Aytac'ın ya Taylan Özgür'ün katilleri neredeydi?

Bu cam kırma olayı üzerine 600 - 700 polis sokağa dökülmüş ve 35 kişi nezarete alınmıştı. Diğer yandan yüzlerce kişinin gözü önünde insanlar öldürülüyor katilleri bulunmuyordu. Polis kimin polisiydi?

Tertipler bu kadar değildi. TDGF eski başkanı Yusuf Küpeli 8 Kasım Cumartesi günü yakalanıyor ve yakalanışı Aramco'nun Türkiye'deki yeraltı örgütü Hizb-üt Tahrir'e üye bazı kimselerin yakalanışı ile birlikte açıklanıyordu.

Bu haber emperyalizmin şakşakçısı Babiali basını tarafından fırsat bilinip Yusuf Küpeli'nin yabancı devletlerle ilişkisi olduğu şüphesini uyandıracak biçimde veriliyor.

Bu tertiplerin devam edeceği açıktır. Tertiplerin hedefi de açıktır. Her fırsatta Atatürk'e saldırılar dururken ona sahip çıkarları bomba koymakla suçlamak, Yargıtay başkanının cenazesine saldırılar Adliye koridorlarında tekbir getirirken, devrimci gençleri Adliyeye saldırmakla suçlamak proleter devrimcileri ile Kemalistler arasındaki ittifakı yok etmeğe çabalamaktır. Bu durum karşısında uyanık olması gerekenler yalnız proleter devrimcileri değil, Kemalist devrimcilerdir de.

(1) Değirmenköylülerin mücadelesine omuz verelim.

10 Kasım anıldı

Devrimciler Birinci Kurtuluş Savaşının önderi Mustafa Kemal Atatürk'ü, devrimcilere yarasır bir biçimde andılar.

Yürüyüş

10 Kasım günü Ankara'da çeşitli fakültelerden hareket eden gençler Anıt Kabir'e doğru yürüyüşe başladılar. Cebeciden gelen kol, Necatibey caddesinde rastgele diği bir Amerikan aracına ve için de bulunan üç Amerikalıya İkinci Kurtuluş Savaşının içinde bulunduğumuzu gösterdiler. Daha sonra, çeşitli yönlerden gelen gençler, Anıt Kabir'in önündeki alanda buluştular. Anıt Kabir'de yapılması kararlaştırılan konuşmaların engellenmesi üzerine gençler, Birinci Kurtuluş Savaşının önderinin önünden düzenli sıralar halinde geçmekle yetindiler. Devrim şehitlerine de saygı duruşunda bulunan gençler, Tandoğan — Opera — Samanpazarı yoluyla Hacettepe Üniversitesine geldiler. Hacettepe'de Atilla Sarp, Gün Zileli, Erhan Erdoğan, Aktan İnce ve

Nurettin Öztürk'ün yaptığı konuşmalardan sonra yine yürüyerek S.B.F.'ne gidildi.

SBF'deki Tören

Birinci Kurtuluş Savaşının önderi Atatürk, yurdun her bir köşesinde yapılan törenlerle anıldı. Bu törenlerin en büyüğü Türkiye Öğretmenler Sendikası ve Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu tarafından Siyasal Bilgiler Fakültesinde düzenlendi.

Siyasal Bilgiler'de konuşan TÖS İkinci Başkanı Dursun Akçam, Profesör Muammer Aksoy, Tabii Senatör Sami Küçük, yazar İlhami Soysal yazar Doğan Avcıoğlu, ozan Mehmet Kıyam, yazar Çetin Altan ve Devrimci Gençlik Federasyonu Genel Başkanı Atilla Sarp, Kemalist devrimciliğin gerçek muhtevası üzerinde durdu. Gardrop Atatürkçülüğünü ve oportünizmi yerdiler.

Atatürk'ü Anma Törenleri ve TRT

Bu yıl 10 Kasım dolayısıyla Türkiye Radyoları ve Ankara Televizyonu özel programlar yayınladılar. Atatürk devrimlerinin bugünkü durumunu, karşı devrim süreci sonunda nereye kadar düşürüldüğünü ortaya koyan programlar, gerici basında ve emperyalist usakları üzerinde büyük tepkilerle yol açtı. Ayrıca, TRT Genel Müdürü Adnan Öztrak, Ankara Televizyonunun yayınına müdahale etti. Öztrak yayını yönetenleri Sovyet propagandası yapmakla suçladı ve yayını kestirdi. Öztrak bununla da yetinmedi ve Ankara Televizyonunun Başkanı Mahmut Tali Öngören'i görevinden aldı.

Genel Müdür daha sonra Başbakanlığa çağrılarak kutlandı ve kendisine gösterdiği hassasiyet için teşekkür edildi. Bizzat Başbakan, Öztrak'a, İhsan Ataoğlu tarafından verilecek sözlü önergesinin geri aldırıldığını söyleyerek kendisinin cesur ve kararlı tutumunu övdü.

dergimiz
Baskıya girerken

TİP'in devrimci olması için Aybar'ın istifası yetmez!

Oportünizm TİP içinde son demlerini yaşar görünmektedir. Seçim sonunda merakla beklenen Genel Yönetim Kurulu 15 Kasım'da toplanmış ve Oportünizmin uzun yıllar liderliğini yapmış olan Aybar Genel Başkanlıktan istifa etmiştir.

Proleter devrimcileri Genel Yönetim Kuruluna dergimizin 3. sayısında tam metnini verdiğimiz memorandum'u sunarak TİP'i devrimci kılmak için gerekli çözüm yolunu göstermiştir.

Genel yönetim kurulu şimdi geçici bir çözüm bulma gayretindedir. Arenciler ile sendikacılar geçici yönetim kurulu üzerinde pazarlığa oturmuşlar anlaşmağa çalışmaktadırlar.

Aybarın parti genel başkanlığından ayrılması hiç şüphesiz oportünizmin önemli bir gerilemesi olmuştur. Ancak bu her şeyin hallolduğu anlamına gelmez. Eğer TİP Türkiye'deki devrimci mücadelenin mihrakı haline getirilmek isteniyorsa unutulmalıdır ki bugünkü Genel Yönetim kurulu ne Türkiye'deki ne de TİP içindeki kuvvet dengesini yan

sıtmamaktadır. O halde Genel Yönetim Kurulunda bulunacak çözümler mutlaka geçici olmak zorundadır ve en kısa zamanda olağanüstü kongreye gidilmesi gerekmektedir.

Aybar, istifası üzerine bir basın toplantısı düzenlemiş ve gazetecilere görüşlerini açıklamıştır. Aybar bu arada Aren'in kendisiyle ideolojik bir fark olmadığını ikisinde hürriyetçi ve insanlı bağimsız sosyalizmi savundukları halde neden kendisine muhalefet edildiğini anlayamadığını ileri sürmüştür. Gerçeten de Aybar bu tepitinde haklıdır. Ancak Aybar'ın göremediği, oportünizmin, yıkılışı anında kılık değiştirmek zorunda olusudur. Aren, Aybar oportünizminin kılık değiştirme çabasıdır ve elbetteki Aybar'a rağmen orta ya çıkacaktır.

Aybar basın toplantısının sonunda partide insanlığa zulüm getiren sosyalizmi isteyenlerin varlığını ima etmiş ve polise ihbar çabasına girişmiştir.

Öğleden sonra yapılan toplantıda Genel Başkanlığa Mehmet Ali Arslan seçilmiştir.

ayıkla pirincin taşını

YURT SAVUNMASI

Sözcükler yenileştikçe anlamlarını da yitiriyor mu ne? Hani bir «vatan müdafaası» vardı eski dilde... Önce bu deyimdeki «vatan» değişti, «yurt» oldu, «Müdafaa», değişti, savunma oldu. Tamlama da «yurt savunması», haline geliverdi. Yetmiş yetmiş benimsemiştik bu isim tamlamasını da...

Bu günler de bu tamlamaya da musallat oldu politikacılar. Değiştirelim de «toprak korunması», yapalım demek istiyorlar.

Olur mu böyle şey!

Bizim bildiğimiz, asker askerdir; korucu değildir ki...

Görevi de yurt savunmasıdır, bostan bekçiliği değil!

YANDI MİLLET

Aftan yararlanan DP'li bir kaç kodaman, yeniden politika

ya atılacakmış! İlk başladığı zaman cebinde ikibuçuk lirası olduğunu söyleyen ünlü bir politikacı da varmış içlerinde...

İşte bu ünlü Yassıadalı politikaçı bu sefer iki buçuk lirayla değil de, iki buçuk milyon lirayla başlamış işe! Yandı Millet!...

ORJİNALİ

Filipinlerdeki seçimde tam 72 kişi ölmüş geçen salı günü!

Bizim seçimlerdeki ölü sayısı, Filipinlerden daha düşük! Hiç üzülmeğe değmez!

Düşük olacak elbet!

Orijinali ile kopyası arasında bu kadar fark ta olmasın mı?

ŞAŞTIK KALDIK

Anadolu Ajansında şaşılacak bir haber:

«Çin Halk Cumhuriyeti bu yıl da Birleşmiş Milletlere alın.

Rıfat ILGAZ

madı. Peşinden şaşılacak bir haber daha:

«Türkiye temsilcisi de aleyhte oy kullandı»

Haber dizisinde şaşılacak yeni bir ek:

«Amerika temsilcisi de aleyhte oy kullandı»

İşte buna daha çok şaştık!

Neden mi çok şaştık.

Amerikanın aleyhte oy kullanmasına değil... Amerikanın haberde Türkiyeden sonra gelmesine!

Demek artık Amerikan temsilciler, Türk temsilcileri tıpa tıpa kopya ediyorlar genel kullarlarda!

SATANIN DA... ATANIN DA... Öğrencilere silâh satan bir şebeke yakalanmış!

Oh oh! Çok memnun olduk! Şimdi sıra silâh satan şebeke

den sonra, öğrencilere silâh atan şebekeye geldi!

Değirmenköylülerin mücadelesine omuz verelim!

Silivri'ye bağlı Değirmenköy halkı 10 Kasım pazartesi günü Mustafa Kemal'i anma töreninin peşinden, önünde Türk bayrağı dalgalanan altmışa yakın traktörle beş bin dönümlük bir toprağı işgal edip ekmeye başladılar. Gazetelerde «Köylüler Esece çiftliğini işgal etti, diye verilen bu haberin aslı neydi? Bu topraklar kimindi? Olayı başından alarak anlatalım.

Değirmenköylüler: Mustafa Kemal'in hemşehrileri

Yıl 1330 (1914). Değirmenköylüler Selânik'ten göç ederek Silivri'yle Çorlu arasındaki bugünkü topraklarına yerleşiyorlar. Orada Andon adında bir Rumun 24 bin dönümlük bir çiftliği vardır. Köylülerin anlattığına göre bu toprakların 12 bin dönümü Andon'a, diğer 12 bin dönümü de kardeşine aittir. 1341 (1925) yılında Andon ve kardeşi, toprakları bırakarak göç ediyorlar. Toprağın 12 bin dönümünü köylüler, öbür yarısını da Esece veya Araplı Çiftliğinin sahibi olan Yılmaz ailesi satın alıyor.

Ağa, köylülerin toprağına sahip çıkıyor

İlk başlarda köyün nüfusu az olduğundan toprakların tamamı işlenmiyor. Bu arada Yılmaz aile-

mesini önlemek yoluyla zengin bile oluyor.

Yıl 1949. Türkiye'de anti-Ke-malist karşı devrimin iyice güç kazandığı dönem. Ağalarla köylüler mahkemeye düşüyor. Köylüler arkasızdır. O yıllarda ise Türkiye'de ağaların, işbirlikçilerin borazanı ötmektedir. Yalancı bilirkişiler tutularak, tapuda fazlalıklar gösterilerek, sınır kayırmaları yapılarak DP itidarı döneminde Yılmaz ailesi dâvayı kazanıyor. Zamanın iki DP milletvekili, Zekâi Ataman ve Ahmet Pa-ker de ağanın arkasındadırlar ve köylülerin anlattığına göre 27 Mayıs'tan sonra Yılmaz ağaların çiftliğine sığınmışlardır.

Değirmenköylüler, topraklarına sahip çıkıyorlar

Mahkemeyi ağalar kazanmış görünmektedir. Fakat köylülerin toprak kavgası bitmemiş, hattâ bir bakıma yeni başlamıştır. Köylüler çoğalmış, nüfus üç bini aş-

Dev.Genç İstanbul Bölge Sekreteri Cihan Alptekin Değirmenköyde...

sım günü zaten kendilerinin olan topraklara girerek ekmeye başlamışlardır. Derhal köylülerin karşısına jandarmalar çıkarılır, jandarmalar, silâh elde, süngüler takılı hazır beklemektedir. Köylüler göğüslerini siper ederek süngülerin üzerine yürürler. Bir köylü omuzundan hafifçe yaralanır. Jandarmalardan bir kısmının süngüleri ellerinden alınır, bir kısmının süngüleri çıplak ellerle kavranır. Jandarmalar bozulur. Derhal askerî birliklere haber u-çurur. 65 inci Tümen, köylülerin toprağını köylülere karşı korumak üzere tam tekmil harekete geçirilir. Ve topraksız baba Hasan Kay ile asker oğlu İlyas Kay karşı karşıya getirilir. Köylüler askerlerle döğüşmek istemezler, geri çekilirler.

Köylü - Gençlik omuz omuz

11 Kasım salı günü devrimci gençler Değirmenköy'e vardıkları sırada toprak, askerlerin kontrolü altındaydı. Köylülerle askerler karşı karşıya bekliyorlardı. Bir kısım subaylar gazete muhabirlerine, tatbikata geldiklerini söylediler. Fakat köylüler başka

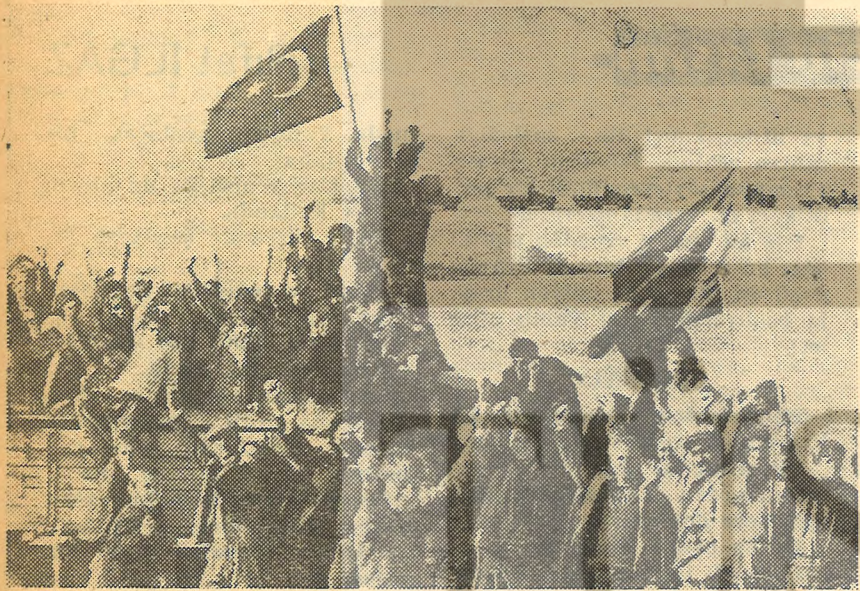
bir yerden topraklarına girmek istediklerinde, yeniden aserleri karşısında bulunca bu tatbikatin ne türden bir tatbikat olduğunu anladılar.

— «Demek ki bu tatbikatta düşman kuvvetlerini biz temsil ediyoruz», dediler.

Devrimci gençler köylülerle derhal sıcak bir bağ kurdular, köylülerin önünde, toprak ağasının yakını olan bir albayla tartıştılar ve bu kavgada köylülerin ve gençlerin haklı olduğunu albaya itiraf ettirdiler. Yine gençler, mehmetçikle köylüyü karşı karşıya getirmeye çalışan, millîci güçleri birbirlerine kırdırmak isteyen işbirlikçi iktidarın oyununa gelmediler; köylülerle askerlerin dövüşmesinin ancak emperyalizm, toprak ağalarının, işbirlikçi işadamlarının işine yarayacağını, askerlerin düşmanımız olmadığını, hattâ millî kurtuluş mücadelemizde yanımızda olacaklarını köylülere anlattılar.

İstanbul valisi Değirmenköyde

Gençler, köylüler tarafından uğurlandıktan sonra İstanbul Valisi Vefa Poyraz Değirmenköy'e

Emperyalizmin, halkı orduyla karşı karşıya getirme oyunu sökmeyecektir!

si de Değirmenköy muhtarlarının «gönüllerini hoş ederek», koyunlar, sığırlar otlatıyor diyerekten köylünün satın aldığı 12 bin dönümlük toprağın 5 bin dönümünün ekilmesini engelliyor. Birkaç muhtar, toprakların ekilip biçil-

miştir. Topraklar yetmemektedir. Bir kısım köylülerin ise hiç toprağı yoktur, para verip aldıkları ve halâ vergisini ödedikleri topraklar ağanın elindedir. Bu haksızlığa daha fazla tahammül edemeyen köylüler 10 Ka-

İbrahim Kaypakkaya

varır. Gençlerin aleyhinde atıp tutar. «Bunlar komünisttir, anarşisttir, der. Ertesi gün beşyüz - altıyüz kadar öğrencinin geleceğini, köylülerin askerle çatıştıklarını, sonra öğrencilerin geri çekilerek ateşin ağzına köylülerin atacıklarını vs... söyler. Ve köylülerin önde gelenlerinden birkaç kişiyi alarak «davanızı hukuki yollardan halledeceğim» diyerek İstanbul'a götürür. Gazetelere de:

«Değirmenköylülerin, davanın temelinde bir hakları varsa, bu hakkın adı yollarla aranması gerektiğini, kendilerine haklarının aranmasında yardımcı olacağımızı vaad ettim. Bu görüşmelerden sonra Değirmenköylüler normal yollarla haklarını arıyacaklarına dair söz verdiler...» şeklinde demeçler verir. Oysa olan şudur: Köylüler kendilerine ait olan topraklardan çıkarılmışlardır. 65 inci tümen tam tekmil Yılmaz ağaların hizmetine verilmiştir. Bundan elbette ki ve-

li ve kararlı askerlerin çekilmesini beklemektedirler. Tepelerinde vızır vızır askerî keşif uçakları dolmaktadır. Gençlerin kendileriyle beraber olmaları, morallerini yükseltmiş, bu mücadelede yalnız olmadıklarını anlamışlardır. Dağıtılan İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesini büyük ilgi görmüş, köylüler, gençlerden, İŞÇİ-KÖYLÜ'nün yeni sayısı çıkar çıkmaz getirmelerini istemişlerdir.

Silivri kaymakamı ve Silivri jandarma komutanı Değirmenköyde

İktidar usakları o güne kadar bir kere bile uğramadıkları Değirmenköy'e telaş içinde uğümeye başladılar. Öğleye doğru, gençlerle köylüler sohbet ederken Silivri kaymakamı ve jandarma komutanı geldiler. Üç genç köylülerin arasından bir kıyıya çekerek konuşmaya başladılar. Kaymakamın ilk sözü,

Toprak mücadelesi bağımsızlık kavgamızın ayrılmaz bir parçasıdır.

linin de haberi vardır. Fakat o Değirmenköy'e, gençlerin köylülerle birleşip konuşmasını engellemek için koşmuştur. «Kendilerine haklarının aranmasında yardımcı olacağımızı vaad ettim» sözlerinin arkasında köylüleri bir süre daha oyalama çabası yatmaktadır.

Tepemizde askerî keşif uçakları

12 Kasım. Çarşamba. Köylüler, topraklarından tamamen çı-
kıp köylerine dönmüşlerdir. Öfke.

«Niçin buradasınız?» demek oldu.

Gençler, «Köylülere yardım etmek, onları haklı mücadelesinde desteklemek için.» dediler. Kaymakam: «Siz hâkim misiniz ki haklıyı haksızı ayırd edeceksiniz?»

Köylüler, bu konuşmaların geçtiği bahçe parmaklıklarının dışında toplanmaya, konuşmaları dinlemeye başlamışlardı. Gençler: «Biz hâkim değiliz, haklıyı haksızı ayırdetmeye gelmedik, köylülerin haklı olduğunu bilerek geldik, onlara mücadelelerinde omuz-

daşlık etmeye geldik. Biz köylünün tarafını tutmaya geldik.» Kaymakam, sinirli: «Siz bu yarım yamalak bilgilerle neyi halledeceğinizi sanıyorsunuz? Siz bu meseleyi biliyor musunuz? Siz benim masamdaki dosyayı karıştırdınız mı?», Gençler: «Bizim bilgilerimiz niçin yarım yamalak olsun? Olayı ağadan sorup öğrenmediğimiz için mi, köylülerden dinlediğimiz için mi?»

Köylüler bahçenin kıyısına iyice dolmuşlardı. Gülümseyerek, başlarıyla gençleri tasdik ediyorlardı. Kaymakam gittikçe sinirleniyordu: «Köylüler ne bilsin bu meseleyi...» sözü tepkiler arasında kayboluyordu. Kaymakam devam etti: «Bu işin kanunî yolu vardır, kaba kuvvetle hiçbir şey elde edemezsiniz.» Gençler: «Kaba kuvvete baş vuran kimdir? Şunca yıldır köylülerin toprağına el koymuş olan ağa mı, yoksa topraklarına sahip çıkan köylüler mi? Şu askerleri köylüler mi dikti oraya? Süngülü jandarmalar neyin nesidir? Şu uçaklar neden uçuyorlar tepemiz de?»

Köylüler «neden uçuyor, diye soruyorlardı. Kaymakam gittikçe sinirleniyordu: «Siz köylülerini tahrik ediyorsunuz, askerlere karşı dövüşe teşvik ediyorsunuz. Köylüler, dün yalı beye kendilerini tahrik ettiğinizi söylemişler...» Köylüler hep bir ağızdan guredu: «Ağayır, biz öyle bir şey demedik. Onlar bizim kardeşimizdir, bizden yanadır.»

Artık köylüler de konuşmaya başlamışlardı. Kaymakam, köylülere hitap ederek: «Bunlar sizi tahrik için geldiler. Safliğınızdan faydalanıp sizi aldatmak istiyorlar.» Bir köylü: «Saf ne demek? Bizi ne sanıyorsunuz siz? Sesimiz çıkmıyor diye bizi eşek mi sandınız? Saf diye eşeklere derler?»

Kaymakam: «Sizi orduyla dövüştürmek istiyor. Öğrenciler; «Orduyla köylüyü dövüştürmek isteyen sizsiniz, toprak ağalarıdır»

Amerikan sömürgecileridir. Ordu Mustafa Kemal'in ordusudur. Türk ordusu, üzerinde oynamak isteyen bütün oyunlara rağmen milli bir ordudur. Türk ordusundaki erler genellikle topraksız, az topraklı köylülerin çocuklarıdır. Bu nedenle Türk ordusu milli kurtuluş saf-
larındadır. İşçilerle köylülerle ve bütün yut evlerle aynı saftadır.»

Köylüler: «Orduyla bizi dövüştürmek isteyen sizsiniz onu karımıza siz çıkardınız. Arkadaşlarımız ordunun bizimle beraber olduğunu söylediler.»

Kaymakam hâlâ, «ordu Moskof? tañ mı gelmiştir, Yunan ordusu mudur, Bulgar mıdır?» diyerek demagoji yapıyordu. Köylüler: «Biz kimiz, biz Moskof muyuz, Yunan mıyız?» diye soruyorlardı, «Ne olduğu anlaşıldı bu adamların, «buraya ağayı savunmaya gelmişler, «ağa kimbilir nasıl doyurdu ki böyle konuşuyorlar, diyorlardı.

Jandarma komutanı, samimiyetlerini ispatlamaları için gençlerden kimliklerini isterken kaymakam da gençleri bir başka türlü tehdit etmeye çalışıyordu: «Bu

yaptıklarınızın hesabını vermeğe hazır olun.»

Gençler: «Hazırız», dediler.

Köylüler: «Kılına dokunamazsınız onların, onlar bizi yalnız bırakmadılar, bizde onları yalnız bırakmıyacağız», diye cevap verdiler.

Daha fazla konuşamayan kaymakam ve jandarma komutanı arabalarına atladıkları gibi köyden uzaklaştılar. Hiç bir köylü «güle güle», demedi. Hiç bir köylü yüzünü dönüp onlardan yana bakmadı.

Bir köylü ve iki devrimci genç tutuklanıyor

O gün devrimci gençlerden bir kısmını İstanbul'a döndü. Geride kalan gençlere köylülerden bazıları, askerlerin topraklardan çekildiği haberini duyarak durumu görmeğe gidiyorlar. Derhal askerler tarafından çevreleri sarılıyor. Köylülerden Ali Aslantürk ile devrimci gençlerden Namık Kemal Boya ve Muzaffer Oruçoğlu yakalanıp Çorlu'ya götürülüyor ve tutuklanıyorlar. Bu yazı kaleme alındığı sırada Ali Aslantürk Çorlu'da, Gençler Silivri'de cezaevinde idiler. Ali Aslantürk'ün babası İstiklâl savaşından madalya almış ihtiyar bir gazidir. Ve oğlu babasının kurtardığı topraklara, ve üstelik kendinin olan topraklara sahip çıkmak istediği için cezaevinde idir. Gazetelerden öğrendiğimize göre 17 kişi hakkında daha tutulama kararı vardır. Ucu işbirlikçi siyasi iktidara dayanan bu baskıların, milli demokratik mücadelemizi durduracağını sananlar fena halde yanlışıklarını bir gün anlayacaklardır.

Köylüler mücadeleye kararlı

13. Kasım. Perşembe, Köylüler dimdik ve topraklarını ağadan geri almaya kararlı. Kaymakam sa-
bahın erken saatlerinde yeniden köye damlıyor ve kimseden yüz bulamadan dönüp gidiyor. Bir ara köye giden yolu jandarmalar kapatıyor, sonra her nedense yeniden açıyorlar.

Orta Doğu Teknik Üniversitesinden devrimci gençler gelmişler. CHP den iki milletvekili gelmiş. Davayı meclise götüreceklerine söz vererek ayrılıyorlar. Köylüler, milletvekilleri için, «samimi olup olmadıklarını göreceğiz bakalım», diyorlar.

Köyde, Yılmaz ağaların, askerlere altmış koyun ve bir dana kestiği söylentileri dolaşiyor.

Üstümüzde vızır vızır döneleyen askerî keşif uçağında, albayla beraber ağanın da bulunduğunu öğreniyoruz.

Akşam üstü, askerler, geride yir mibeş otuz jandarma bırakarak toprakları çekiliyor.

Anayasanın 31 ve 28. Maddeleri, İlhan Selçuk'un ve Çetin Altan'ın o günkü yazıları duvarlara asılıyor. Selçuk'un son cümleleri köylülerin dilinde dolaşıyor:

«Bayar'ın affı çıkarken gir ordu kışlaya.

Köylü toprak istedi mi çık ordu kışladın...»

(Devamı 16. Sayfada)

Oportünizm yeni k

7 Kasım Cuma akşamı TIP E-minönü ilçesinde İstanbul ilçe-le-rinin büyük çoğunluğunun katıl-dığı bir muhalefet toplantısı ya-pıldı. Birçok ilçelerin resmi tem-silciler gönderdiği, ve Aybar'ın oportünist yönetimine karşı yapıl-an bu kalabalık toplantıyı TIP içindeki mücadelenin ve TIP nin günümüzdeki yapısının bir ana-tomisini vermesi bakımından ö-nemli buluyoruz. Bu yüzden top-lantıyı özellikle konuşmacıların kendi sözleriyle incelemeye çalış-acağız.

1 — Muhalefet toplantısı, «devrimci mücadelemizin tarihsel gelişmesi ve proleter devrimcilerin ideolojik mücadelesi sayesinde Aybarcı oportünist politikanın ve Aybarcı antidemokratik parti yönetiminin maskesi düşürülmek üzere-dir» gerçeğini doğruladı.

Toplantı ideolojik bir birliğe sahip olmadığı, çeşitli görüşleri içinde barındırdığı halde; hemen bütün dinleyicilerin üzerinde ittifak halinde bulunduğu yargılar ve pratik öneriler; doğru, gerçeğe uygun tesbitlerdi. Hemen bütün konuşmacıların «sosyalizmden saptığı, işi oy avcılığına döktüğü, parti içinde kendi deyimleriyle Osmanlı tipi ceberrut yönetimi oluşturduğu için Aybar'a karşı-yız» (Kemal Koyaş — Kartal ilçesi) şeklinde ifade edilen ve Aybar'ın oportünist kliğine düşmanlıklarını yansıtan bir görüş etrafında hemfikir oldukları görüldü. «Aybar'a hayır! demek, bugün sosyalist olmanın şartlarından biri oldu», (Metin Bilgen — Zeytinburnu) sözleri, Aybar yönetimini eleştirmenin partiyeye düşmanlık sayıldığı bir ortamda «Aybar'ın oportünist yönetimi iflâsa mahkûmdur, diyenlerin ve bunun mücadelesini verenlerin tesbitlerinin doğruluğunu itiraftan başka bir şey değildi. «TIP sosyalist bir parti değildir, önce onu sosyalist yapmalı», (Hasan Özarslan — Eminönü) sözleri herkesçe tasvip görülürken, Emek dergisinde seçimlerden önce «TIP'ni tek sosyalist örgüt» diye takdim eden Aren oportünestleri bile itiraza mahal bulmadılar.

Proleter sosyalistlerin parti için pratik önerileri olan, «Partiyeye bilimsel sosyalizmin hâkim kılınması için, parti içi eğitime hız verilmesi, parti içinde demokratik tartışma ortamının yaratılması, TIP'ni işçi sınıfının gerçek partisi haline getirmek mücadelesi verdik

leri için partiden atılan devrimci üyeleri tekrar partiye kazanmak üzere ihraçların durdurulması ve atılanların geri alınması» da toplantının ortak hedeflerinden biri olarak bütün konuşmacılarca ifade edildi.

Kısaca, Eminönü toplantısı, parti tabanındaki namuslu üyelerin oportünist Aybar yönetimine karşı tam ve bilinçli olmamakla beraber devrimci mücadelemiz doğrultusunda ve proleter devrimcileri lehine olumlu bir gelişme içinde olduklarını göstermiş ve onların haklı tepkileri olarak ortaya çıkmıştır.

2 — Parti tabanında Aybar'a karşı gelişen yeni muhalefet, ideolojik yetersizliği, yüzünden bütün iyiniyetine rağmen zaman zaman «ilkesizliğe» ve «görüşsüzlüğe» düşmektedir.

Parti tabanının politik yetersizliği bu hareketin siyasi bilincini de sınırlandırmıştır. Genel olarak «Kliklere karşıyız. Üyeler bize görev verdi; partiye taban el koymalıdır», (Kemal Koyaş — Kartal) şeklinde ifade edilebilen ve hareketin siyasi niteliğini gizleyen görüşler, özellikle toplantının başında, sık sık hâkimyet kazandı.

«Hepimizin amacı sosyalist Türkiye'yi kurmaktır. Bunun gerçekleşmesi için Bilimsel Sosyalizmi Türkiye şartlarına uygulayan bir örgütün bulunması şarttır. Klikten arınmış olarak Türk Solu'nu (Türkiye'deki bütün ilericiiler anlamında) parti içinde birleştir-mek, militanları yönetime getirmek gerek. TIP'i kuranlar sosyalist değildi. İşçi sınıfı da bilinçli olmadığından partiye ağırlığını koyamadı. Parti içi ve dışı klikler amansızca bir kördöğüşü yapıyor-lar. Bu kliklerden hiçbiri kendini ispatlamamıştır. Sosyalist mücadeleyi taban yapacak. Militanlar partiye sahip çıkmalı kliklere «Durun artık!» demelidir. İşçilerin partiyi yönetmeyeceğini savunanları yakın gayri. Aydınlar yönetimi almamalı, yol göstermelidir. Yönetim işçilerde olmalıdır», (Kemal Çakır — Kartal)

Bu sözler tabandaki yeni muhalefetin başlıca tipik hatalarını taşımaktadır. Millî demokratik mücadelemizdeki ittifak zorunluğunun, örgütsel bağımsızlığın reddi haline dönüşmesi, Partinin işçi sınıfına öncülüğünü, işçi sınıfına bilinç dışardan verilir gerçeğini reddetmek, bunun yerine işçi sınıfının partiyeye öncülüğünü önermek.

Parti içinde işçi sınıfının hâkimiyetinin ideolojik özünü ihmal ve popülistçe işçi - aydın ayrımı. Aybar'a karşı muhalefet, fakat bunun siyasi özünü görmeyerek işçi - aydın rekabeti. Halbuki Kartal ilçesindeki arkadaşlar, ideolojik bakımdan yanlış buldukları için Mehmet Ali Aybar'ın seçim bildirisini dağıtmayı reddetmişlerdir.

Yahut «Oportünist kimse, o atıl-sın diyoruz. Biz tabanın sesiyiz. Oportünizmin gelişini biz taban olarak hissediyoruz. Emekçi, suyun başına gelirse sosyalizm olur denir, su başını toprak ve sendi-ka ağaları tutar, aydınlar bu duruma seyirci kalırsa biz bundan korkarız. Biz potada terimizi eritirken de bilinçleniyoruz ama edebiyat yapamıyoruz. Bütün organ-larda çalışan bizleriz», (İsmail Bilyacıoğlu — ÜSKÜDAR). şek-linde özde doğru fakat hareketin siyasi yönünü görmeyen, popüliz-me kaçan görüşler sık sık ortaya çıktı.

Aybar oportünizmine karşı çıkan bu partili kardeşler «Kliklere hayır!», «İşçiler partiyeye elkoymalıdır» şeklinde mücadeleye girerlerse yanlış bir iş yapmış olacaktırlar ve bu hareketleri Aybar-cılarca da desteklenecektir. Bu takdirde yaptıkları iş «Görüşsüz-ler kliğini kurmak, yahut «Yeni Aybarcılık, olacaktır. Parti içinde Aybar'a karşı mücadele eden herkes Aybar'ın en başta ideolojik ve politik yanlışlarını ortaya ser-mek zorundadır ve böyle bir mücadeleden şiarları da bu ideolo-jik ayrılığı ifade eden politik şiarlar olacaktır.

Öte yandan parti içinde Aybar'ın oportünist politikasıyla ve sonuçta onunla uzlaşan bütün oportünist görüşlerle mücadele ederek gelişen proleter sosyalist hareketi görmezden gelerek, partiyeye tekrar kazanılması önerilen haysiyet divanındaki arkadaşla-rın kimler olduklarını unutarak, sanki mücadele bugün başlıyor-muş gibi hareket etmek yanlıştır. Eğer meseleye, işçileri bir sepete, aydınları bir sepete sokarak bak-mazsak, çatışmanın politik özünü görürsek, gerek sosyal mücade-lenin gerek oportünizmle mücade-lenin en ön safında döğüşenle-rin yanında, proleter sosyalist saflarda yerimizi alırız. Meseleye doğru bakan her namuslu partili arkadaş bu yeri alır.

3 — Başlangıçta, toplantı açık seçik ilkelere dayanmadığı için, antidemokratik bir ortam doğdu. Bu yüzden çeşitli

oportünist görüşler hâkimiyet alanı kurdu.

Çağrılar yapılırken bir siyasi nitelik gözetilmediği için her çeşit görüş, ve oportünizmin her türü devrimci görüşlerle birlikte ifade imkânı buldu. Üstelik usul meseleleri çıkartılarak önce ilçe lantının ruhuna aykırı görüşlerin bol bol savunulmasına yol açtı. Toplantı, en başından açıkça Aybar'a karşı düzenlendiği halde en koyu Aybarcılar peş peşe söz aldılar. Bunlara karşı devrimci görüşler ifade edilemedi.

«Bilimsel sosyalizmin çizgisi nedir? Halkımız mağaralarda yaşıyor. İlk önce onu oradan çıkaralım. Hanginiz onlardan birini evinize mi-afir edebilirsiniz. Siz pota karşısında çalışmak ne demek bilmediğiniz için mücadele-yi anlamazsınız. Ben de işçi değilim, ama onların arasında yaşadım biliyorum.(!)

Parti disiplini esastır. Üst kademelerden emir gelir, alt kademelere aynen uygulanır. Bu olmadan parti olmaz. Sosyalist partilerdeki disiplin de faşist partilerinkine aynıdır. Disiplinli çalışalım, sonra konuşalım. Her ilçe aldığı oy oranına göre konuşsun», (Sezal Söğütü — Gaziosmanpaşa.)

Bu tip sosyalizm dışı görüşlere sahip konuşmacılar, toplantıya karşı çıkabildiler. Aşırı popülist görüşlerle sosyalizmi reddetme partiyeye demokrasiyi yok et-mek için faşist disiplin.

Aybarcı görüşlerin daha gizli ve usta temsilcileri ise toplantının ruhuyla aykırı görüşlerini gizlemek orada sureti haktan görün-meyi tercih ettiler. Hatta o toplantıdan Aybar yönetimini güçlendirmek, Aybarcı yönetim altında bir süre daha çalışmak için yeni bir atılım umidi taşıyanlar da vardı. «Politik çatışmalar zararlı olmuştur. Önce partide çalışarak teşkilatı güçlendirmeliyiz ki, konuşmaya sıra gelsin.»

Görüldüğü gibi açıkça söyle-nemiyorsa bile, muhalefet adına el altından Aybar yönetimi de teklif edilebilmektedir.

4 — Başlangıçta toplantıya hâkim görünen «Kliklere hayır», «Tabandakiler yönetime» havası Aren'ci oportünist-lerde de bazı ümitler uyandırdı. Bu yüzden tamamen politika dışı ve yöneticilere karşı bir harekete öncülük etmeyi denediler. Alabildiğine uzlaşmaya

kaya-likle-sinin

niç-i mişt-çiye lât o-miyo-tiy a-netin

finda-: (Ata-

müc-bulan-ca, t-güçle-rimc-diliy-siyas-netin-hesa-

için-itmiş-kamp-tan-likle-leyi-leter-kapa-ittifa-leşti-retin-nin)

ce t-sonr-öner-lik u-nuşu-dı:

hede-nin-pilm-ni y-nilm-arası-anlar-

doğr-ldır-lar...malu-3-lana-içind-gazet-çıkıg-

dere-mese-lük, rada-

ni kılıklar peşinde!

"Bilinçli bir parti üyesi, bugün kırlarda ve fabrikalarda gelişen sosyal mücadelenin hangi görüş doğrultusunda ve kimlerin önderliğinde ilerlediğini görmek zorundadır"

memet altun

yet kayarak Aybarcılar'la ve özellikle proleter devrimcileriyle sınırları yok etmeye çalıştılar.

«Anti-emperyalist mücadelenin tohumları ekilmiştir. Fakat işçi sınıfında siyasî bilinç gelişmiştir. Partimize düşen görev, işçiye bu bilinci vermektir. Teşkilât dağınık, üyeler sosyalizmi bilmiyor. Yapılan tartışmalar partiyi anarşiye itmiştir. Teşkilât yönetime sahip değildir.

1 — Teşkilâtı bir iş (!) etrafında toplamalı

2 — Eğitim yapılmalıdır.» (Atakan Özgen — Fatih)

Görüldüğü gibi sosyalist (!) mücadele ortada yoktur. Maksat bulanık suda balık avlamak oluncadır. Toplantının politik niteliğinin güçlenmemesi için, proleter devrimcilerle aradaki sınırlar yok edilmiyor. Tamamen ilkesizce bir siyasetle, «hele Aybar gitsin; yönetimi kendiliğinden bize kalır» hesabı.

«Üyeler sosyalizmi bilmediği için tartışmalar partiyi anarşiye itmiştir, sözü de «Kliklere hayır» kampanyasına Areci bir katılıştan başka bir şey değildir. Böylelikle parti içi ideolojik mücadeleyi en aktif biçimde yürüten proleter sosyalistlerine karşı, üstü kapalı şekilde bir cins «cehaletle ittifak» kuruluyor. «Eleştir, özeleştir, kadroların eğitim ve öğretimi metodudur. (V. İ. Lenin) gerçeği reddediliyor. Önce üyelere sosyalizmi öğretmeli, sonra tartışma yapılmalı yanlış öneriliyor. Tabii, sahte siyasetçilik uğruna.

Areci gurubun diğer bir konuşmacısı teklifleri şöyle sıraladı:

«Plânımızın İstanbul için üç hedefi var:

1 — Teşkilatlanma: Parti için teşkilatlanması yeniden yapılmalı. Eylem yapılmalıdır. Yani yeni kayıtlarda hassas davranılması ve «fiili üyeler»in kendi arasında yeniden teşkilatlanması anlamında.»

2 — Eylem: İşçi kitleleriyle doğrudan doğruya ilişki kurulmalıdır. Bu, başlangıçta yayınla başlar... Öğrencilerin katkısı sağlanmalıdır.

3 — Eğitim: Almaya hazır olana verilmelidir. Tabii eylem içinde. İşçiler için bir propaganda gazetesi çıkarılmalıdır.» (Can Açıkgöz — Fatih).

Görüldüğü gibi teklifler son derece caziptir. Ancak ideolojik mesele ortada yoktur. «Görüşsüzlük, politikasına boyun eğme bu rada da «fiili üyeler»in birliğini

savunarak yapılmaktadır. Daha sonra defalarca inkâr ve tenkit ettikleri «tabandakiler yönetime» sloganıyla bunun farkı nerede. Hani bizim birliğimiz ideolojik bir birlikti?

«İşçi ve köylü kitleleriyle bağ kurmak.» Doğru. Ancak işçinin ekonomik mücadelesine «antikapitalist», demokratik köylü hareketlerine «sosyalist diyenler, sosyal mücadelenin bu alanlarına hangi şiarlar ve hedefler etrafında, girecekler. Bu yoktur.

Devrimci ideolojinin kılavuzluğundaki öğrenci örgütlerinin desteği nasıl sağlanacaktır. Öğrenciler de oportünizme kazanılarak mı? Amaç gerçekten yapılacak işleri planlamak mı, yoksa parti tabanını aldatmak mı?

Can Açıkgöz «yeni bir gazete çıkarmalı, derken her sayısı 50 bin basan bir İŞÇİ—KÖYLÜ gazetesizden habersiz mi konuşuyor. Yoksa İŞÇİ — KÖYLÜ'nün politikasına mı katılmıyor? Onu yanlış buluyorsa bundan niçin söz etmiyor? Yeni çıkacak gazetenin politik ilkeleri nerededir? Toplantı Aybarcı yönetimi karşı olduğu halde Aybarın politik hatalarına değinmekten neden çekiniyorlar? Yoksa Can Açıkgöz toplantıda siyasî meselelerin tartışılmasından mı korkuyor? Aren oportünizminin de maskesinin indirilip, onun arkasında yatan Aybarcı «Emperyalizmle uzlaşma» politikasının ortaya çıkması için mi böyle yapıyor? Gerçekten açıkgözce bir politika. Görülüyor ki niyet, muhalefeti ideolojik muhtevasından yoksun bırakma, toplantının politik durumundan yararlanarak, koyun postunda kurt misali kliklere hayır» kampanyasının en önünde, gözüküp en bölücü kliğin yönetimini sağlamak.

Daha sonra yine kendileri tarafından «Bütün teklifleri toparlayıcı, ve somut.» (Gül Biykoğlu — Beşiktaş) bulunan bu öneriler içinde, bütün namuslu parti tabanının isteği olan, parti içi demokrasiyi sağlamak üzere «İhraçların durdurulması ve kongre kararlarının uygulanması meselesi bile yoktur. Çünkü Aybar'ın yerine göz dikmiş onun gerici rolünü devralmaya hazırlanan her oportünist klik parti içi demokrasiye düşmandır. Çünkü, «Parti içi demokrasi, parti içinde oportünizmin ölümü demektir.»

5 — Siyasî gerçekleri açık seçik ortaya seren, toplantıya devrimci ilkeleri ve devrimci

özü hâkim kılanlar gene proleter sosyalistleri oldular.

«Türkiye emperyalizmin ve feodal mütegalibenin baskısı altındadır. Gerçek sosyalist parti meselesinin gerçek demokrasi mücadelemize bağlılığını unutmayalım. Toplantımız şu gerçekleri tespit zorundadır.

1 — Partimiz içinde demokrasi yoktur. Bilimsel sosyalizmi savunanlar haysiyet divanına verilmişlerdir.

2 — Bugüne kadarki parti içi eğitim yetersizdir. İşçi - aydın ayrılığı buradan doğmuştur. Eğitim adı altında yapılanlar küçük burjuva ideolojisinin partililere aktarılmaya çalışılmasından ibaret olmuştur, adına da «Tüzük program çerçevesinde eğitim» denmiştir.

3 — Parti işçilerin, köylülerin ve gençliğin mücadelesine seyirci kalmış hatta karşı çıkmıştır.

4 — Yöneticiler gerici parlamentarizmi tek mücadele alanı olarak seçmişlerdir. Önerilerimiz şunlardır.

1 — Bilimsel sosyalizmin eylem kılavuzluğu tanınmalı, onun günümüzdeki Türkiye şartlarına uygulanması «Millî demokratik devrim stratejisi» kabul edilmelidir.

2 — Parti içinde eleştiri ve özleşme ortamı sağlanmalıdır.

3 — İhraç edilenler ve haysiyet divanına verilenler partiye kazanılarak büyük kongre kararları uygulanmalıdır.

4 — Parti içi eğitime süratle başlanmalıdır.

5 — Parti içinde oportünizmle mücadele edilmelidir.» (Kayhan Şahinbeyoğlu — BEYKOZ).

Proleter sosyalistleri, devrimci, açık seçik ilkeye dayanan konuşmalarla toplantıya gerçek siyasî özü kazandırdılar. Bütün parti üyelerinin önünde «tabandakiler yönetime», şiarının yanlışlığını, ve Aren muhalefetinin sahteliğini ortaya serdiler.

«Partimiz içindeki gruplara yeni bir gurup daha eklendi «görüşsüzlükler». «Kliklere hayır!», «işçiler yönetime» sloganı şu şartlar altında görüşsüzlüğü ifade eder. Bu posta bürünecek çok görüş vardır. İşçilerin birliği deniyor. Genel olarak birlik meselesinden ne anlıyoruz.

Parti birliği bilimsel sosyalizmin genel prensipleri etrafında birliktir. Bu prensipler örgütlenme meselesinde nedir. Demokratik merkeziyetçiliktir. Aybar parti teşkilatını hiçe sayarak bildiğini okumaktadır. Bunu gazetelerde ifade etmiştir.

Aren demokratik köylü hareket.

lerine sosyalist diyerek bu prensiplerden sapmıştır.

Bunlar ortadayken eğitimsiz işçi partiyeye sosyalist olarak sahip olabilir mi?

Eğitim eğitim, derken, neyi kastettiğimizi koyalım. Behice Boran ne diyor «Diyalektiğin dört makalesini ezberletecek değiliz, diyor. «Mesela bütçe kanununu anlatacağız», diyor. Biz eğitimden bunu anlamıyoruz. Bizim diğer partilerden ayrılığımız hayata bilimsel gözle bakmamızdır. Diyalektik ve tarihî materyalizm üzerinden.

Teşkilatlanma deniyor. Hangi esasa göre; konulsun. Bizim anladığımız şudur. Bilimsel sosyalizmi eylem kılavuzu olarak; karşı devrimci saldırılara göğüs gerecek şekilde arı, işçi ve köylü hareketlerine önderlik ederek gelişen bir teşkilât.

Gazete meselesine değinildi. Hem de İşçi - Köylü kasıtlı olarak görmezden gelinerek. Çıkarılmaması önerilen gazetenin görüşü ne olacaktır, açıklansın da Aybarın bildirisini yanlış bulduklarından dağıtmayan arkadaşlar da bugazeteyi satıp satmayacaklarını anlatsınlar.

Arkadaşlar dikkat edelim. Görüşsüzlük tehlikelidir. Popülizmin arkasından gider.

(Tarık Almaç - ÜSKÜDAR)

«Arkadaşlar hizip kelimesinden korkmayalım. Sosyalist partiler hizipsiz olmamıştır. Ama hiziplerin ideolojik muhtevasına bakmak gerek, ideolojik olarak muhafet eden ilkeden taviz vermez. Proleter sosyalistleri TIP'nin gerçek sosyalist bir parti olmadığını ortaya koydu ve davranışını TIP'in gerçek bir sosyalist parti haline getirmek mücadelesi şeklinde tespit etti. Buna mukabil sahte Aren muhalefeti seçimden önce Emek dergisinde TIP'ni sosyalistlerin tek örgütü ilan ederken bugün «parti sosyalist niteliğini yitirdiği için tarihin akışına ters düşer şekilde hezimete uğradı», diyor. Hem de tarihin akışını, hiçbir millî sınıfın gerçek partisine sahip olmadığı gerici parlamenter seçim sistemiyle ölçerek.

Muhalefet hiziplerine kanmayalım. İdeolojik muhtevaya bakalım.» (Naif Satıgan - BEŞİKTAŞ)

Proleter devrimcilerin gerçekleri açığa çıkaran konuşması toplantıyı olumlu şekilde geliştirdi.

«Örgütlenme ve strateji arasında iki yönlü bir birlik vardır. Bunları birbirinden ayrı almayalım. Parti kuruluşunda sosyalist değildi; hâlâ da bu niteliğe kavuşmadı.» (Devamı 12. nci sayfada)

bugünün türkiye'sinde devrimci

(Geçen sayıdan devam)

Sorunun şu anlamda olduğu tesbit edilmiştir: Türkiye'de köylü bilinen sebeplerden ötürü küçük burjuva bürokrasisine karşı şartlanmıştır. Biz bu zümre ile ittifak kurmaya kalkarsak köylüleri ve genel olarak emekçileri karşıya almış olmaz mıyız?

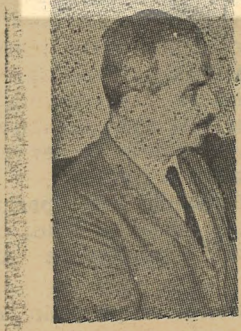
Mihri Belli — Arkadaşın temas ettiği nokta doğrudur. Yani emekçi halk, küçük burjuva bürokrasisine karşı şartlanmıştır. Bununda sebepleri vardır. Ben bir anımı anlatayım size: 1941 senesinde ben askerdim. Süvari bölüğünü topladım. Çayırda yurt bil gisi dersi veriyoruz; jandarmanın vazifeleri. İçlerinden birisi jandarmadan sopa yediğini söyledi. Yüz yirmi kişilik bölük. Jandarmadan sopa yemiş birisi varsa elini kaldırsın dedim. Önde biri oturuyordu. İstanbulun Fatihinden vatman, on başı Cavit. Dedi ki, «Efendim», dedi. «Fatih'te jandarma yok. Ben yalnız polis sopası yedim.» Bölüğün yüzyirmi kişisi de 1941 senesinde jandarma sopası yemişti. Şimdi Türkiye'nin gerçeğinden bahsettiğimizde bunların üzerine duracağız elbette. Bunun gereği var mıydı? Bir devrim yapılmıştı. Yobazın kafası ezilmeli idi, ve tabii ki kimsenin gözyaşına bakılmazdı. Devrimde sert tedbirler alınır. Bunlar doğru, fakat hiç şüphe yok ki gereksiz şiddet te olmuştur ve hele o köyün bünyesini köy emekçisinin yararına değil.

tirmek yolunda kayda değer bir çaba olmamıştır. Bunlar büyük günahlar. Bu durumda köylünün, küçük burjuva bürokrasisinden değilim diyen ve emperyalizme daha yakın olan, emperyalist sömürü ile daha yakın ilişkisi olan ve feodal ağa takımına ve işbirlikçi sermayedara daha yakın olan siyasî örgüte yakınlık duyması bilinçsizliğindedir. Jandarmanın sopsasına rağmen bu böyledir. Çünkü öteki, her şeye rağmen köylüye daha yakındır. Çünkü Türk köylüsünün da

vasıdır millî bağımsızlık davası. Eğer bürokrat yaşıyorsa o dava ya, ikisinin müşterek noktaları var demektir. Köylü bilinçlendiği ölçüde, o komprador ağa takımının örgütünden uzaklaşacaktır. Ve umalım ki o yakınlık doğrudan doğruya sosyalist örgüte doğru olsun. Ama küçük burjuva bürokrasisinin örgütüne bir yakınlaşma olsada gene kârdır.

Soru — «Millî bağımsızlık davası ortanın solunun önderliğinde başlarsa, başlasaydı katırdık, başlamadı. Ve millî bağımsızlık savaşını yürüten tek örgüt TİP'tir. Türkiye'de İşçi Partisinin somut olarak, meselâ NATO meselesinde

ortanın solu ele tutulur bir şey söylemiyor. O zaman onları da bizim aramıza katıyorsunuz. Sanıyorum ki, millî demokratik devrim falan derken, geniş kitle olarak onları ele alıyorsunuz. Bu ne derece doğrudur?»

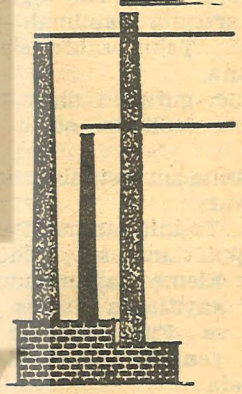
Mihri Belli — Ortanın solu bir millî bağımsızlık savaşını yürütmezse tabii katılmızsın. O besbelli. Yönetirse, yönetme ihtimali var mıdır, imkânı var mıdır, ben yoktur diyemiyorum. Biraz kehanet olur. Örnekler vardır tarihte ve bu zümrenin bir milliyetçiliği vardır. İşçi partisi benim hesabıma göre, biraz geç olarak NATO'dan çıkalmışlardır. Ben iki senedir, üç senedir bunu bekliyordum. Ama geç olsun güç olmasın. Sevin. dik bunu attığına. Ama şiarı atmakla iş bitmez, atmakla, kapalı salonlarda atmakla iş bitmez. Giden: (Alkışlar cümlelerin anlaşılmasına engel oluyor.) Şimdi arkadaşlar, sizden bir ricam var. Bu bir söyleşi, yani bu siyasî parti mitingi alkışlamalarını bırakalım. Rahat rahat konuşalım ve alkışları keselim. Ben sizden bunu rica edeceğim. Çok ilginç sorular soruyorlar arkadaşlar ve ben bu sorulara sevinirim. Burada birçok meselenin aydınlanacağına kanıyım. Ve unutmayalım ki, hepimiz bir saftayız. Ve hiç bir zaman da bunu unutmayalım. Sol kanatta bu kadar nefret körüklenmemiş. tir hiç bir zaman. Ben görmedim böylesini ve bu nefreti körükle.

yenler dostu değildir solun. Bu nefreti telkin edenler mutlaka düşmandır. Biz aynı safın insanlarıyız. Şimdi bir de şu var. Bakınız İsmet Paşa derse ki: «TİP evvelâ söyledi,» kabul. Ama TİP sosyalist olma iddiasındadır ve TİP geç söyledi benim ölçüme göre. İsmet Paşa derse ki, «NATO'nun müddeti tamamlanmaktadır, her parti hazırlansın, durumunu belli etsin.» şeklinde bir şey söylerse ve kulis dedikoduları da Halk Partisinin (Halk Partisi AP'den daha güçlü bir örgüttür unutmayalım; Türkiye de Mecliste oy sayısıyla ölçülmez siyasî güç, başka faktörler de vardır ve Halk Partisi NATO'dan çıkalm dediği gün çıkarız NATO'dan ve kalkıp ta (salondan müdahale sesleri) diyemez diyemez demeyin. Yok, yok. Diyemez demeyin. Yani öyle bir durumu. muz var ki, arkadaşlar, aman demese diyoruz, aman bu devrimci şiarlar bize kalsa bizim tekelimiz de kalsa gibi bir havamız var. Biz sevinelim, ne kadar yayılırsa, orta ya attığımız şiarlar ne kadar benimsenirse, sevinelim. Keşke AP'nin saflarından sesler gelse NATO'dan çıkalm diye, seviniriz. Şimdi diyemez diye kestirip atmıyalım. Sosyalizm davası değil bu. Sosyalistçe bir şiar olsa diyemeyiz. Ben de o zaman kesinlikle demez derdim. Fakat NATO'dan çıkmayı istemek en basit milliyetçilik görevidir. Ve Halk Partisinin gerçek gücü gidip de topladığı oylarla ölçülmez. Asıl dayanağı küçük burjuva bürokrasisidir. Devlet mekansızmasında çarkları tutan, kitli noktalarını tutan bir zümredir ve askeri - sivil aydınları Türkiye'de sola kaymışlardır. Ve Halk Partisi onları kaybetmek istemiyorsa demeye mecburdur. (Salondan anlaşılmayan müdahale sesleri) Üstü kapalı tarzda. Daima böyle olur bunlar, bilmez misiniz? Lafı geveler geveler, fakat o yönde bir gelişme varsa, ki vardır, bız ona sevinelim. Biz buna (salondan bir ses şöyle der: «Halk Partisi antiemperyalist değildir bir defa.» Salondan gürültü duyulur.) Şimdi bakınız arkadaşlar, Halk Partisini içinizde en iyi yaşam dolayısıyla benim tanımam lazım. Halk Partisinin tabutluğunda ben yattım. Halk Partisi nedir ben bilirim. Halk Partisinin İkinci Dünya savaşında nasıl bir tutumu oldu, bilirim. Filipin tipi. Demokrasicilik çağında nasıl davrandı, bilirim. Menderes devrinde memleket karrış karış Amerikan emperyalizmine peşkeş çekilirken tutumu ne oldu, bilirim. Fakat böyle kinlerle, eski hesaplarla politika olmaz, dev-

rimci politika olmaz. Hele öyle, bilmem oy avcılığı ile, Ankaranın bilmem hangi semtinin oylarını kapacağım düşüncesiyle, küçük politikacılıkla olmaz. Devrimci, sosyalist politika olmaz böyle. Halk partisinin ne olduğunu biliriz. Fakat Halk Partisi heterojen bir bütündür, heterojen bir örgüttür, menşei gereği böyledir. Halk Partisi, İstiklâl Savaşı'nın önüne geçmiş olan örgüttür de aynı zamanda. Halk Partisi bir zamanlar Mustafa Kemal'in başında bulunduğu bir örgüttür de aynı zamanda. Ve Ortanın Solu'nu ben Halk Partisi'nin Kemalist köklerine dönüşü şeklinde olumlu olarak karşılıyorum. Ve bunun devrimci, sosyalist, marksist bir tutum olduğu kanısındayım. (alkışlar).

Salondan biri soru tevcih eder. Bir erkek sesi, anlaşılın bu ses şöyle diyor: «Eğer sosyalist olduğunu söyleyen bir parti NATO'ya karşı tutumunu ayarlar ve NATO'dan çıkacağız diye parti programına koyarsa, fakat birkaç örgüt birleşip NATO'ya karşı bir miting tertip edip bir yürüyüş yaptığı zaman, buna katılan başka bir sosyalist, örgütünü bu gruptan çekerse, bu, sosyalist davaya ne derece faydalı olur? (Şiddetli alkışlar, sorunun mütebakisinin anlaşılmasına engel oluyor).

Mihri Belli — Bu soru değil. Arkadaşlardan rica edeceğim, soru sorsunlar ve alkış toplamayacak şekilde sorsunlar. (Salondan aynı ses tekrar eder. «Hayır bu da bir

nevi sorudur. Sosyalist örgütte, bir örgüt NATO'ya karşı katı olarak çıkacağını programına korsa ve bunu herkese söylerse, bu partinin NATO'ya karşı yapılan bir harekete katılmaması ve katılma kararını alan bir gençlik örgütünü bu hareketten çekmesi ne derece doğrudur ve sosyalist kampa ne derece yararlıdır?»)

Mihri Belli — O örgütün kabul ettiği mücadele biçimleri arasında o cins mücadelenin bulunmadığının delilidir bu davranış.

eylem nedir?

Mihri Belli

Oysa sosyalist odur ki, her mücadele biçiminden yararlanır. Parlamento mücadelenin imkânlarını, Anayasanın sağladığı hak ve özgürlükleri son katresine kadar kullanır. Vans'ı (Vance - arabulucu) hava alanına indirmeyenler doğru tutumda idi. Nato'dan çıkalmı diye miting yapanlar hence doğru tutumda idi. Bu, parlamenter mücadelayi küçümseme değildir. Parlamento mücadelayi, en gerici parlamentoda bile, parlamenter mücadelaye olanaklarını bir devrimci parti son katresine kadar kullanmalıdır. Bu böyle. Ama parlamen-

ter mücadele, eylemin yüzde onudur; yüzde doksanı eylemin, emekçi halk kitlelerini bilinçlendirme, örgütlenmedir. Ama kalkıpta biz bu oranı tersine çevirirsek olmaz. Bilinçlendirme de tabii kalıp da yalnız nutuk atarak değil, gidip icabında sokağa döküleceksin. Ve Anayasanın sana tanıdığı gösteri hakkını kullanacaksın. Ben merak ettim. İktidara geçmiş devrimci partilerin iktidara geçmeden önce parlamentodaki milletvekilleri listesini tetkik ettim. Ve şunu şaşarak gördüm. Hemen hiçbir ülkede - sosyalist partisinin sonradan iktidara geçtiği ülkede; parlamentoda muhalefette iken henüz sosyalist parti - parlamentodaki sosyalist grup içinde sonradan adı duyulmuş önemli bir tek kişi yok. Yani sonradan devletin başına geçen, devrimde önemli rol oynayanlardan kimse yok parlamenterler listesinde, bir sürü adamlar, bilmediğimiz, duymadığımız... Onlar o görevi yerine getirmişler, yok olmuşlar. Bunlar parlamenter mücadeleyi küçümsemiyorlar. Fakat abartmıyorlar da önemini. Ve o mücadeleyi de yapıyorlar. Fakat esas işleri yapanlar, esasları örgütün, partinin başında ve partinin örgütlenme ve bilinçlendirme görevlerinin başında. Kitap yazıyorlar, militan kadrolar yetiştiriyorlar, emekçileri bilinçlendiriyorlar, örgütüyorlar. Şimdi biz, emekçiler örgütünü

gerçek, adına lâyık emekçi örgütü yapın derken, ki herkesin görevidir bu, Biraz da bunu kastediyorum. Yani, mücadele biçimlerine gereken önemi verin ve bütün mücadele biçimlerinden Anayasanın müsaadesi ölçüsünde yararlanın diyoruz. Mesele budur.

(Toplantı Başkanı olduğu tahmin edilen zat'ın sesi: «Arkadaşlar, sözü sorular karışıklıklara sebep oluyor. Onun için bütün soruların yazılı olmasını rica edeceğim.» diyor ve sorulardan birini okuyor: «Millî Kurtuluş Savaşımız sizce bir burjuva hareketi midir? Eğer öyle ise bu hareketin daha sonra yozlaşarak Türkiye'nin yeni den emperyalizmin kucağına düşmesinin sebebi nedir? Türkiye'de bugün teorik sınıfsal analiz modeline uygun bir net sınıflaşma var mıdır? Lütfen açıklar mısınız?»)»

Mihri Belli — Sizin...

(Salondan bir ses başka bir soru tevcih ediyor ve başkan açıklar şekilde tekrarlıyor:) «Türkiye İşçi Partisi birkaç aydır, ilk defa Türkiye'de genel seçimlere girmiş olduğu 1965 den öncedenberi Türkiye'nin Nato'dan çıkmasını savunmaktadır.»

Mihri Belli — Ben zannediyorum, arkadaş yanılıyor. (Başkan mikrofona yakın şekilde soruyu tekrar ediyor:) «Türkiye İşçi Partisi Nato'dan çıkma propaganda-sını devam ettirmektedir.»

Mihri Belli — Biri, (CHP), küçük burjuva bürokrasisinin partisi. Ötekisi, (TİP), emekçilerin partisi olmasını hepimizin istediği sosyalistlik iddia eden bir örgüttür. Ölçülerimiz ayırır. Beş yaşındaki bir çocuk iki metre atarsa aferin deriz, ama yirmi yaşındaki delikanlı dört metre atarsa az atladın deriz. Mesele bu, farklı.

Soru — Toprak ağalarının emperyalist güçlerle işbirliği yapması zorunluluğunu açıklar mısınız? Anti emperyalist ulusal cephenin pratik olarak kurulabilmesinde sosyalist partinin yeri nedir? Asker-sivil aydınların yeri? Önderlik sorunu nasıl çözümlenecektir?

Mihri Belli — Sondan başlayalım. Önderlik sorunu: Gücü yeten çözümler devrimde önderlik sorunu. Kim güçlü ise o hememoneyasını kurar. Böyle önderliğe talip olmakla olmaz bu iş. Hepimiz isteriz ki, en devrimci parti ege-men olsun. Ve hepimizin çabası o yolda olmalıdır. Ve bunun gerçek leşeceğini ummamız için sebepler vardır.

Soru — Burjuva demokratik devrim açısından CHP'yi ve Millet Partisini değerlendirir misiniz?

Mihri Belli — Deminden beri or

tanın solundan bahsettik. Ve CHP'den tüm olarak bahsetmedik. CHP'nin taşra örgütü yer yer AP'nin sağındadır. Ama CHP heterojen bir örgüttür. CHP'de daima, bir süre hariç, daima o küçük burjuva demokrasisi ağır basmıştır. Küçük burjuva bürokrasisi hakkında söylediklerimi teyit ediyorum. Ancak, CHP'de zaman olmuş. tur feodal ağa mütegalibe ve işbirlikçi sermaye çevrelerinin de ağır bastığı olmuştur. Özellikle 1940 lardan bu yana. Bu bakımdan, yani CHP içindeki bu hizipleri de hesaba katarak değerlendirmek gerekir. Millet Partisine gelince: MP'den arasıra böyle antiemperyalist çıkışların gelmesini ve üslur meselesinde olumlu tutumu benimsememesini belki de NATO'dan çıkış konusunda umarım ki (anlaşılmayan beş kelime) temsil ettiği kitlenin dinci, batıl inançlara bağlı olmakla birlikte, özünde potansiyel güç olarak devrimci olmasındandır.

Soru — Emperyalizm konusunda Macaristan, Çekoslovakya vs. ülkeleri zorla kendisine bağlayan Rusya'ya da geçmişte emperyalist olduğunu kabul ediyor musunuz?

Mihri Belli — Geçmişte ne zaman soruyu soran arkadaş? Eğer Çarlık Rusya'sını kastediyorsak, bu tartışma götürmez. Sovyetler Birliği, Biliyorsunuz Doğu Avrupa ülkelerine Alman istilâcı ordularını kovalyarak girdi ve bu ülkelerin topraklarını Almanya Rusya ya karşı tecavüzünde, saldırısında üs olarak kullandı. Ve Dünya tarihinde eşi görülmemiş ölçüde kanlı bir savaş sonunda bu ülkelere Rus ordusu girdi. Ve bu ülkelerde zaten hazırlanmış bir devrimci hareket vardı, devrimci gelenekleri vardı. Bunlar da zaten dağlarda Alman istilâcılara karşı çete hareketlerine girişmişlerdi. Bu ülkelerin devrimci mücadeleleri eskidi. Örneğin, Bulgaristan'da 1923 senesinde daha Sovyetler Birliği'nin ömrü ne kadar olacak diye tartışılırken bir sosyal devrim olmuştu. Ve bu sosyal devrimde eli bin ölü vermişti Bulgar devrimci leri, İşçi Partisi ve Çiftçi Partisi mensupları... Bu ülkelerde bir emekçi iktidarı için ortamı zaten tarih hazırlamıştı. Rus ordusunun girişi bunu perçinledi. İlk yıllarda, harbi izleyen yıllarda Sovyetlerin bu ülkelerdeki prestijini az çok kötüye kullandığı ve bir sosyalist ülkenin öteki sosyalist ülke ile ittifakı sınırlarını açarak bir vesayet havası estirdiği söylebilir.

Soru — (Sorunun baş kısmı an

laşılmıyor). Yirmi yedi yıldır faşist bir düzen idare etmiştir. Şimdi ise ortanın diye bir slogan atarak millî burjuvasinin çıkarlarına hizmet etmektedir. Öte yandan TİP bütün emekçilerin haklarını savunarak antiemperyalist mücadeleyi başarı ile yürütmektedir. Bu böyle iken bir sosyalist parti olan TİP saflarında çalışmamak emperyalistlerin ekmeği ne yağ sürmez mi?

Mihri Belli — Çalışmamak? Kimin durumu uygunsa, kanun bakımından, girsin çalışsın. Çalışmayan yok. Ve çalışmak bir görevdir. TİP saflarına gitmek bir görevdir. TİP'i adına lâyık bir sosyalist örgüt haline getirmek için çalışmak görevdir.

Şimdi ben arkadaşlar son olarak bir kaç söz daha söyleyeceğim:

Genel olarak konuştuk. Burjuva demokratik devrimi nedir, sosyalist devrim nedir, onları konuştuk. Ortanın solu hakkında gereğinden fazla konuştuk. Şimdi somut olarak ne yapalım bir devrimci olarak? Konumuz, bugün Türkiye'de devrimci eylem nedir konusu. Bu durumda yapılacak şey nedir? Kitapları okumak gerek, Teori olmaksızın eylem olmaz. Meşhur söz: Çarkı döndüren teoridir, eylem çarkısa Teorik eğitim şart. Kitapları okumak şart. Organize şekilde okumak şart. Okuyalım ve teorik eğitimimizi yerine getirelim ki, bu toplumu doğru yorumlayabilelim. Ve doğru eylem çizgisini saptayabilelim. Bunu yapabilirsek, o zaman karşımıza gelen sosyalist (birkaç kelime anlaşılmalı). Bu durumda, sosyalizm iyi bir köttür tartışmasından çıkıp, bilgiye dayanan teoriye dayanan yüksek seviyede (anlaşılmayan kelimeler) şimdi bu şart. Okuyalım, çünkü ancak okursak (birkaç cümle anlaşılmalı.) Ve emekçileri bilinçlendirmek ve örgütlenmek için nasıl davranacağız? Ve (anlaşılmayan birkaç kelime) bize Anayasanın bu hakkına değil, bütün sağladığı haklara son katresine kadar sahip çıkalmı. Demokratik özgürlüklere, demokratik haklara sahip çıkalmı. Devrimci mücadelenin her şeklini, hiçbirini ihmal etmeden hepsini (bir iki kelime anlaşılmalı) öyle bir ortam yaratalım ki, halk bilsin, nerede bir haksızlık varsa orada sosyalist yerden biter. Bilsin halk. Bunu bildiği gün ortanın solunu da atlayacaktır, hepsini atlayacaktır. Ve sosyalistlerin yanında olacaktır. Çünkü gerçek yeri orasıdır. (Alkışlar.)

— SON —

mamıştır. Parti içi sınıfının öncüsü olacak yerde kitle partisi, emekçiler partisi olmuştur. Adeta diğer sınıflarla ittifak parti içinde oldu. Partinin azamî ve asgarî programı birbirine karıştı. Asgarî program da aldatmaca şeklinde anlaşılmamalıdır.

«Hiziplere karşıyız» tavrı da yanlıştır. Strateji tartışmasını gevezelik sanmayalım. Eylem birliğinin temeli budur. Bunlar olmadıktan parti parlamentarizme, hem de en ahmakçasına saplandı. (Tektaş Ağaoğlu - BEŞİKTAŞ)

6 — Toplantı, devrimci açıklamalarla gerçek politik rayına oturup, oportünizmin ilkesiz çağrılarını ortaya serilince Aren'ci oportünistler inkâr ve iftira yoluna saparak ortaklık bulandırmaya çalıştılar.

«Biz ideolojik birlik olmadan birlik çağrısı yapmadık. Çektiğimiz çizgi parti tüzük program ve stratejisi etrafında birliktir», (Adnan Ermiş - FATİH). Fakat birazdan yine kendi kendini yalanlıyor. «Biz fiili üyelerin hizipler dışında yönetimi almasını istiyoruz», (Adnan Ermiş). Lafla iş arasındaki ayrılık ortadadır.

«İlkeler nedir. İlkeler bizi örgütlenme sorununa götürür. Parti içi faaliyetlerinden, proleter sosyalistliyi diyen arkadaşların örgüt anlayışlarını görüyoruz. Onların ki örgütü yıkararak mücadele etme görüşüdür. Biz, birlik - eleştiri - birlik ilkesini savunuyoruz. Fahihli arkadaşlar somut olarak doğruyu koyduklarından karşı çıkıldı. Somuta gelince şişiyorlar zaten. İşçi - Köylü 50.000 satıyor ama işçileri köylülerden nasıl ayırdığını hepimiz görüyorsunuz», (Gül Bıyıkoğlu - BEŞİKTAŞ)

Proleter sosyalizmi, yerine küçük burjuva sosyalizmini savunan, Gül Bıyıkoğlu'na, işçilerle köylülerin ayrılığı ve birliği nasıl anlaşılmalı. Tabii bilimsel sosyalist ilkeler öğretilerek.

7 — Proleter sosyalistleri, Aren'ci iftiracılar cevap vererek onların sahteliğini ortaya sererken kendi doğru somut tekliflerini parti üyelerine sundular ve bunları toplantıya hâkim kılmayı başardılar.

«Proleter devrimcilere örgüt batarıcı diyenler, proleter sosyalist geleneğin kurtuluş savaşından beri hep 141 den (örgüt kurmaktan mahkûm olduğunu unutmuş görünüyorlar. İşçi - Köylü'nün bir örgütlenme çabası olduğunu görmezden geliyorlar...» (Tarık Almaç — ÜSKÜDAR)

«Gül Bıyıkoğlu bizi parti dışında mücadele etmekte suçladı. Ken dileri partinin seçim çalışmaları na bile katılmamışlarken, Beşiktaş ilçesindeki proleter devrimcileri partideki görevlerinden alınıp haysiyet divanına verildikleri halde Beykoz'da Silahtaraga'da, Te-kirdağ'da, seçim kampanyasını yürütmüşlerdir. Gül Bıyıkoğlu bura-

KİTAP

Felsefenin Temel İlkeleri

Z. Emre

Sol Yayınların bu mevsimde sunduğu kitaplardan biri Felsefenin Temel İlkeleri.. Gerek isim benzerliğinden, gerekse her iki kitabın da Georges Politzer'in adını taşımasından ötürü, bu son kitabı daha önce gene Sol Yayınları tarafından da yayınlanmış olan Felsefenin Başlangıç İlkeleri ile karıştıranlar olabilir.

Bilindiği gibi, Politzer, 1932 yılında ufak bir profesörler grubu tarafından kurulan Paris İşçi Üniversitesi'nde felsefe profesörüydü. İkinci Dünya Savaşında Hitlercilere karşı savaştı ve çok genç yaşında Naziler tarafından kurşuna dizildi.

Politzer'in 1935-1936 yılında verdiği derslerin notları, Fransa'nın kurtuluşundan sonra 1946 yılında öğrencisi Maurice Le Goas tarafından Felsefenin Başlangıç İlkeleri adıyla yayınlanmıştır.

1939 yılında kapanmış olan İşçi Üniversitesi ise Fransa'nın kurtuluşundan sonra, Yeni Üniversite adıyla yeniden kurulmuş, kurşuna dizilenlerin yerini yeni devrimciler olarak eskilerin bıraktıkları yerden işe koyulmuşlardır.

Evvelce Politzer'in verdiği felsefe ve diyalektik derslerini sürdürenlerden Guy Besse ve Maurice Caveing, İkinci Dünya Savaşı ve savaş sonrasında hızla gelişen olayların devrimci teori ve pratiğe kazandırdıkları tecrübelerle genişlettikleri ve fakat Politzer'in anısına ve Üniversite'nin geleneğine sadık kalarak yürüttükleri bu dersleri, 1954 yılında, Felsefenin Temel İlkeleri halinde toplamışlar ve Politzer'in adı ile yayınlamışlardır. Hazırlayanların da kitabın önsözünde belirttikleri gibi «Felsefenin Temel İlkeleri, tıpkı birinci eser gibi, Yeni Üniversite'ye devam eden emekçilere verilen felsefe eğitiminin tecrübesine dayanmaktadır. Bu bakımdan,

da açıkça yalan söylüyor. Başka söyleyecek sözü olmadığından yalana başvuruyor», (Cemile Çerçel — BEŞİKTAŞ)

«Partide çok görüş yoktur. İki görüş vardır. Bilimsel sosyalizmi savunan proleter sosyalistleri. Diğeri küçük burjuva sosyalizmini savunan popülizm ve oportünizm» (Yavuz Yıldırım Türk)

Bundan sonra Osman Yalın (Bakırköy) tarafından proleter devrimcilerin aynı zamanda bütün namuslu partililerin isteklerini yansıtan 8 maddelik somut teklifleri okundu. Oportünizme karşı mücadelenin ilkeleri tespit olun du. Devrimci aradaşımız Hasan Çakır (Bakırköy) parti üyeleri önünde oportünizmi eleştiren ve doğru ilkeleri açıklayan bir konuşma yaptı. «Bilinçli parti üye-

kitabın, onu kaleme almış olan ve başka birkaç kişi ile birlikte bu üniversitede diyalektik materyalizm derslerini sağlamakta bulunanların adlarından önce Georges Politzer'in adını taşıması doğrudur.»

Temel İlkeler Başlangıç İlkeleri'nden çok daha geniş bir kitap. Sol Yayınlarının kullanageldiklerinden daha küçük, sekiz punto harflerle basıldığı halde 437 sahife tutuyor. Yayınevinin öteki kitapları gibi sade ve zarif bir takdim, temiz ve özenli bir baskı ve kolay anlaşılmalı amaç edinen bir dille hazırlanmış. Değinen konular Başlangıç İlkeleri'nde olduğundan daha geniş olarak ele alınmış, daha derinlemesine incelenmiş. Konuların ele alınış tarzı ve düzeni daha bir günlük düzeyine ulaşmış. Her ders bir sonrakinin daha kolay anlaşılmasına yardım edecek şekilde düzenlenmiş.

Kitap, gene, felsefenin ne olduğu ve neden felsefe okuyup öğrenmemiz gerektiği konusundaki bir girişle başlıyor: «Emekçiler için özellikle proleterler için felsefenin okunup öğrenilmesi bir lüks değildir bir sınıf görevidir. Bu görevi yerine getirmemek burjuva baskısına hizmet eden bilim dışı ve gerici görüşlere alanı boş bırakmaktadır, işçi hareketini yol gösterici pusuladan yoksun bırakmaktadır.»

Kitap, birinci bölümünde yöntem konusunu ele alıyor. Felsefenin iki yönemini, metafizik ve diyalektik yöntemleri karşılaştırmalı olarak, geniş bir şekilde inceliyor. Ve diyalektik bütün kanunlarını doğadan ve toplumdan verilen somut örneklerle ve herkesin anlayabileceği bir dille bize veriyor. Geniş tutulan çelişki konusu baş çelişkiyi, ikincil çelişkiyi, bir çelişkinin üstün gelen ve

ya ikincil duruma geçen yönlerini uzun uzun anlatıyor, ve diyalektik analizin kesin uygulama noktasının, baş çelişkinin ağır basan yönü olduğunu bize öğretiyor.

Marksizmin yöntemi öğrenildikten sonra ikinci bölümde materyalist dünya görüşüne geçiliyor. Materyalizmin bütün ana çizgileri idealist felsefeyle karşılaştırılarak ve pratikteki yansılıyla, pratik anlamlarıyla veriliyor.

Üçüncü bölümde, toplumun manevî hayatının maddî hayatın bir yansıması olduğunu bir kez daha okuyup öğreniyoruz. Ve bu arada sırası gelmişken bilimsel sosyalizmin şekillenmesini ve kısa bir tarihçesini de ihmal etmiyoruz. Bu bölümde maddî hayatın yansıması olan fikirlerin toplum hayatındaki rolünü ve önemini, sosyalizmin bilimini öğrenmenin gereğini görüyor, «kendiliğindenlik'in eleştirisini buluyoruz. «Sosyalizmin işçi sınıfının kendiliğinden gelme bir ürünü olmadığını, çünkü kapitalist toplumda işçi sınıfına kendiliğinden sunulan ideolojinin burjuva ideolojisi olduğunu, onun için sosyalizmin bilimini ve diyalektik tarihi materyalizmi öğrenmenin gereğini öğreniyoruz.

Dördüncü bölümde, önceki bölümlerde öğrendiğimiz diyalektik materyalizmin toplumların hayatına uygulanışını, tarihî materyalizme geçiyoruz. İlk çağlardan başlayarak insan ilişkilerini marksist bilim ışığında tahlil ediyoruz, bu incelememizde toplumlar tarihinin anahtarı, olarak «üretim tarzlarının değişmesi», gibi şaşmaz bir anahtar kullanıyoruz. Toplumların alt ve üst yapılarını, aralarındaki karşılıklı diyalektik ilişkiyi, üretim ilişkilerinin de üretici güçlerin peşinden değişmesini sağlayan, üretim iliş-

leri bugün kırlarda ve fabrikalarda gelişen sosyal mücadelenin hangi görüş doğrultusunda ve kimlerin önderliğinde ilerlediğini görmek zorundadırlar. Biz burada hiç yoktan bir muhalefe burada hiç yoktan bir muhalefe atılmak durumunda değil, var olan ve gün geçtikçe gelişen bir mücadele karşısında tavır takınmak zorunluğuyula karşı karşıyayız»

SONUÇ

Bugün işçi partisi tabanında oportünizme karşı, çığ gibi büyüme istidadı gösteren kendiliğinden bir tepki vardır. Bu durum sosyal mücadelenin tarihi gelişmesinin ve proleter devrimci çabalarının sonucudur.

Bu kendiliğinden tepkinin karşısında iki prespektif vardır. Ya her türlü Aybarcılığı, Arenciliği, popülizmi ve oportünizmi içinde taşıyarak yönetime gelmek. Oportünizmi güçlendirerek partimizin kurtuluşunu bir süre daha geciktirmek. Ya da proleter sosyalist safında yer alarak oportünizmi devirmek, halkımızı gerçek partisine kavuşturmak. Halkımızın kurtuluş mücadelesinin gün geçtikçe keskinleşip yeni boyutlar kazandığı şu günlerde her namuslu partili arkadaş kesin tavır takınmak durumundadır. Ve yerini doğru tespit etmesi için de «Fabrikalarda ve kırlarda gelişen sosyal mücadelenin hangi ilkeler doğrultusunda ve kimin çabalarıyla ilerlediğine bakması yeter», Evet sadece bu bile yeter.

Komünizmin öğrenilmesi ayrı şeydir propagandası ayrı şeydir

(Geçen sayıdan devam)

VII. —Düşünce ve kanaat sahibi olmak ve düşünce ve kanaatini açıklamak ayrı şey, 142. madde. deki fiilleri gerçekleştirmek için eyleme geçmek ve kitleleri eyleme yöneltmek ayrı şeydir.

BEŞİNCİSİ. — Eserin yazılış maksadını «propaganda» yönünden izah ettikten sonra, eserin dilimize çevrilip yayınlamasında ki maksadı da «propaganda» yönünden cevaplandırılmı:

142. maddedeki fiilleri gerçekleştirmek için eyleme yönelmek ve kitleleri eyleme yöneltmek ile, 142. maddedeki fiillerin kapsamına giren doktrinler hakkında bilgi sahibi olmak, birbirinden tamamen ayrı şeylerdir. Sosyalizmi, komünizmi, gerek felsefi, gerek iktisadi, gerek tarihi yönden bilmek, sosyalist ülkeleri tarihleriyle ve bugünkü durumlarıyla bilmek ayrı şeydir; bizzat bu düşünceyi ideolojik bir sistem olarak gerçekleştirmek için tesir, teşvik ve tahrik metotlarına başvurarak eyleme yönelmek ayrı şeydir. Bir insan hıristiyanlığın ne olduğunu, tarihi gelişimini, bugünkü durumunu, geleceğini, söz ile, yazı ile anlatma hakkına sahiptir. Ama, kitleleri «hıristiyan» olmaları için eyleme yöneltildiği zaman, bu propaganda sayılır. Aynı şekilde, herkes sosyalizmin, komünizmin ne olduğunu, tarihi gelişimini, bugünkü durumunu, geleceğini açıklama hakkına sahiptir. Burjuva demokratik örgütlüğünün özü budur. Ama bir insan, 142. maddede belirtilen fiilleri içeren ideolojileri kurmak için tesir, teşvik ve tahrik metotlarına başvurarak eyleme yöneltildiği zaman, ancak o zaman, kanunun belirttiği propaganda gerçekleşmiş olur. Bilginin, bilgi sahib olmanın, öğrenmenin propaganda sayıldığı günler, 1961 Anayasasından önceki günlerdi. 1961 Anayasası, demokratik özgürlüklerin temeli olan bilimsel araştırma ve öğrenmeyi, propagandanın kesin bir çizgi ile ayırdı.

Propagandanın çeşitli tarifleri yapılmıştır. Bilim adamları, propandayı, geniş ve dar manada olmak üzere ikiye ayırmışlar ve ancak dar manada propagandanın ceza hukuku kapsamına gireceğini belirtmişlerdir. (Bu konuda Prof. Dr. Münici Kapani, Doç. Dr. Ülker Gürkan, As. Dr. Yahya K. Zabunoğlu tarafından hazırlanan birikişi raporunda etraflı bilgi verilmektedir. bkz: «Teori ve Pratik», Ankara, 1969, s. 178-179.)

Ceza hukuku bakımından propagandanın vücut bulması için, 142. maddede belirtilen ve «tesis etmek, ortadan kaldırmak, devirmek, yok etmek için propaganda yapan cezalandırılır» ifadesinde açıkça görülebileceği gibi, tarif e-

dilen fiillerin davranışa yönelmiş olması gerekmektedir. Yargıtay 4. Ceza Dairesi de (E 1967/377, K 1967/3131, 11.5.1967 tarihli kararında) bu görüşü açıkça ifade etmiştir, suç sayılacak propagandayı, «hamle ve taarruz şeklinde görülen fiil ve hareketler» olarak nitelmiştir.

Türk Ceza Kanununun tadili gerekçesinde, «propaganda tabiri ile yayılması istenen düşüncelerin birden fazla şahısların bilgisine ulaşmasını anlamak lâzımdır», denilmektedir. Bu gerekçenin ışığı altında, 142. madde, açıkça Anayasaya aykırıdır. Anayasa Mahkemesi, «Komünizmi» öğrenmenin, 142. maddedeki suçun kapsamına giremeyeceğini söylemektedir; oysa komünizmi, bir öğretim üyesinin öğrencilerine öğretebilmesi, ancak bu ideolojiyi «birden fazla şahısların bilgisine ulaştırması» ile mümkün olmaktadır. İzah edelim:

Anayasa, 21. madde: «Herkes, bilim ve sanatı serbestçe öğrenme ve öğretme, açıklama, yayma ve bu alanlarda her türlü araştırma hakkına sahiptir.»

Anayasa Mahkemesi kararı (141. ve 142. maddelerin iptali dolayısıyla açılan dava - esas 1963/173, karar 1965/40, 1965/40): «Propaganda sınırına girmemek şartıyla her çeşit toplumsal bilim ve bu açıdan anarşizm ve komünizm üzerinde öğrenme, öğretme, açıklama, yayma ve araştırma yapılması, bu maddelerdeki (141. ve 142. maddelerdeki) yasakların kapsamına girmez.»

142. maddenin 5844 sayılı kanunla yapılan tadiline dair gerekçe: «Propaganda tabiri ile yayılması istenen düşüncelerin birden fazla şahısların bilgisine ulaşmasını anlamak lâzımdır... Her ne suretle olursa olsun düşüncelerin birden fazla şahıslara ulaştırılması halinde propaganda unsurunu tahakkuk etmiş saymak lâzımdır.»

Şimdi, komünizm hakkında öğrenme ve öğretme, açıklama, yayma ve araştırma serbesttir; fakat «komünizm», in ne olduğunu öğretmek isteyen bir öğretim üyesi, öğrencilerine komünizmin ne olduğunu öğretecektir ve aynı zamanda, bu bilgilerin birden fazla kişilere öğretilmiş olması, birden fazla şahıslara ulaştırılmış olması propaganda sayıldığı için propaganda unsurunu tahakkuk etmiş olacaktır. Propaganda yasak olduğu na ve toplumsal bilimlerin ve bu arada anarşizmin, komünizmin öğretilmesi de 5844 sayılı kanunla yapılan tadil gerekçesine göre propaganda sayıldığına göre, Anayasasının 21. maddesi işlemez hale gelmekte, ve 142. madde Anayasaya aykırı düşmektedir. Dikkat

buyurulsun, Anayasa Mahkemesi, 142. maddenin Anayasaya uygunluğunu ispat edebilmek için, propagandayı, öğrenme öğretme, yayma ve araştırma yapmaktan ayırıyor. Ama 142. maddenin gerekçesinde propaganda ile, bir düşüncenin birden fazla şahısların bilgisine ulaşması kastedildiğine göre, kanun koyucunun maksadı bu olduğuna göre, her ne suretle olursa olsun düşüncelerin birden fazla şahıslara ulaştırılması halinde propaganda unsurunu tahakkuk etmiş olacağından, 142. madde tümayle, gerek Anayasasının 21. maddesine, gerek Anayasa Mahkemesinin bu maddeyi 142. maddeyle bağdaştırarak hükmüne aykırı düşüyor. 142. maddenin gerekçesinde tanımlanan propagandaya uygun olarak hiç bir yerde ve hiç bir şekilde komünizmin ve anarşizmin öğrenilmesi ve öğretilmesi ve bu alanlarda araştırma yapılabilmesi mümkün değildir.

Sayın Başkan, şayet, 142. maddenin 5844 sayılı kanunla yapılan tadiline ait gerekçede belirttiği gibi, propaganda unsurunu, her ne suretle olursa olsun düşüncelerin birden fazla şahıslara ulaştırılması halinde gerçekleşmiş sayılıyor, üniversitelerde komünizm hakkında her kim bu ideolojiyi birden fazla şahısların bilgisine ulaştırıyorsa, 142. maddenin her şeyden önce komünizmi öğreten öğretim üyelerine uygulanması gerekir. Anayasasının 12. maddesine göre, herkes kanun önünde eşittir ve kanun karşısında hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınmaz. Bütün siyasî doktrinler, iktisat, felsefe vb. okutanların, Türk Ceza Kanununun 142. maddesine muhalefetten sanık sandalyesine oturtulması gerekir. Şayet Türkiye Cumhuriyeti, Anayasasının öngördüğü demokratik bir hukuk devleti ise

Sayın Yargıçlar,
Propagandayı tarif eden gerekçe, 142. maddede belirtilen «propaganda»nın tarifine temel teşkil ettiği takdirde, 142. madde, Anayasaya aykırıdır. Gerekçe ile 142. maddenin bizzat Anayasa Mahkemesi tarafından yapılmış olan yorumu tam bir çelişme halinde; ya Anayasa Mahkemesinin yorumuna itibar edilmesi gerekir, o zaman «gerekçe», Anayasaya aykırıdır; ya da «gerekçe», ye itibar edilecektir, o zaman tüm 142. madde, Anayasasının 21. maddesi ışığında, Anayasaya aykırıdır. Şayet Sayın Mahkemeniz, 142. maddeyi, bu gerekçenin ışığında dikkate almak istediği takdirde, kanunun, Anayasa Mahkemesine götürülmesine karar verilmesini, en tabii hakkımız olarak talep ederiz.

H.Çelenk - M.Erdost

kileri ile üretici güçler arasında ki zorunlu uygunluk kanununu ve bu kanunun işleyişini öğrendik. ten sonra üretim tarzlarının, yani toplum biçimlerinin değişmesinin neden zorunlu olduğunu, zorunlu uygunluk kanununun işleyişinde insan eyleminin rolünü, yani bu kanunun işleyişini doğrultusundaki, geleceğin ilişkilerine yönelik devrimci eylemin önemini kavıyorduz. Kapitalizmden önceki toplumların ana çizgileriyle özetinden, kapitalist toplumun çelişkilerinin incelenmesinden sonra sosyalist ve komünist ilişkilerin tanımlanmasına geliyoruz.

Kitabın beşinci ve son bölümü, marksist devlet ve ulus teorisinin açıklanmasına ayrılmış. Keza aydınlatıcı olan bu bölümde ulusların kaderini tayin hakkı konusunda marksist - leninist tez derli toplu sunulmuştur.

Kitap, bir felsefe kitabı. Konular açıklamalı, canlı bir üslupla dersler halinde hazırlanmış. Tartışmalı eğitim çalışmalarına çok elverişli. Kitap her dersin sonunda marksist anlayış bakımından, devrimci eylem ve devrimci tutum bakımından varacağımız sonucu, dersin özeti halinde bize sunuyor, ayrıca öğrendiklerimizi denetlemek üzere o dersle ilgili sorular veriyor.

Diyalektik materyalizme göre felsefe, kuru, sırf ukalalık yapmak, kendi dediğini gene kendi anlamak için öğrenilen bir safsa ta değildir. Felsefe dünya (doğa ve toplum) olaylarını bir kavrama, anlama ve yorumlama bilimidir. Ve bütün bilimler gibi felsefe de insanlığın hizmetinde bilim niteliğini kazanır ancak. Kitabımızın ana teması teori ile pratiğin birliğidir. «Devrimci proleteryanın bilimsel felsefesi, marksizm, hiçbir zaman teoriyi (yani bilgiyi) pratikten (yani eylemden) ayırmaz. Mark Engels ve onların öğrencileri, aynı zamanda hem düşünür, hem de eylem adamıydılar. Zaten teori ile pratik arasındaki bu organik bağdır ki, marksizme zenginleşmek olanağını sağladı: devrimci hareketin her aşaması teoride yeni bir hamleyi hazırladı. Eğer insan marksizmin verimliliğini ortaya koyan devrimci eyleme katılmazsa marksizmin ilkelerini sindiremez. «Marksist teori bir dogma değil, bir eylem kılavuzudur.»

Marksist teoriyi öğrenmek isteyen herkese, her devrimciye, her proletere, dünyanın bütün belli başlı genel meselelerine cevap bulabilecekleri bu felsefe el kitabını salık veririz.

Okuyucular bu kitapta marksizmin hocalarından yapılmış pek çok aktarmalar da bulacaklardır. Bunlar kitabın bir özelliğini teşkil ediyorlar. Kitabın hazırlayıcıları bu konuda şöyle diyorlar: «El kitabının rolü, kaynaklara ulaşmayı kolaylaştırmaktır, sık sık aktarmalarla, okuyucu Marx'ın, Engels'in, Lenin'in, Stalin'in, Mao Çe.tung'un; Maurice Thorez'in eserlerine baş vurmaya teşvik edilmektedir.

(*) Georges Politzer, Felsefenin Temel İlkeleri. Sol Yayınları - Ankara, 437 sayfa, 20 TL.

Brezilya'da CIA'nın yeni cinayeti

← DÜNYA OLAYLARI

Brezilya'da işbirlikçi iktidarının bir numaralı halk düşmanı ilan ettiği Gerilla lideri Carlos Marighela, geçen çarşamba günü polis tarafından tuzağa düşürülerek öldürülmüştür.

Başkent Sao Paulo'da bir otomobilin içinde ele geçirilen Marighela, iki ay önce ABD'nin Brezilya Büyükelçisini kaçıran şehir gerillaları örgütünün liderlerinden idi. Marighela'nın vurulduğu çatışma sırasında, bir polis de öldürülmüştür. Marighela'nın liderliğini yaptığı Brezilya Komünist Partisi'ne bağlı Partido Comunista Brasileiro Revolucionario (PCBR), ABD'nin Brezilya Büyükelçisi Charles Elbrick'i, Meksika'da tutuklanan 15 siyasi suçlunun serbest bırakılması için rehin olarak kaçırmıştı.

57 yıllık hayatının büyük kısmını devrimci hareket uğruna hapiste geçiren Marighela öldürüldüğü sırada hükümet aleyhtarı bir gösteriye katılmak üzere yoldaydı.

zora başurmama, ticarî ve teknik ilişkileri geliştirme gibi konuların ele alınmasını istemişlerdi.

Gün geçtikçe artan ekonomik baskılar altında ezilen Batı Avrupa'nın emperyalist devletleri bu çağrıyı olumlu karşılamışlardır.

Ancak, Amerika ve Kanada'nın bu konferansa alınmalarını savunmuşlardır. Amerika da hemen bu görüşe sahip çıkmış ve ABD Dışişleri Bakanlığı sözcüsü R. Mac Closkey hükümetinin Kanada ve Amerika'nın katılmıyacağı bir Avrupa güvenlik konferansının söz

konusu edilemeyeceği görüşünde olduğunu açıklamıştır.

Diğer taraftan, NATO üyeleri, NATO ülkelerinin daimi delegeleri ve dışişleri bakan yardımcıları Brüksel'de toplanarak konferans çağrısını görüşmüşlerdir. Toplantıdan sonra açıklama yapan NATO Genel Sekreteri Brossio, NATO üyelerinin Avrupa güvenlik konferansının usul meselelerini görüşmeğe hazır olduklarını bildirmiştir.

Orta Doğu'da yeni

atılımlar

Orta Doğu ülkeleri, iç sorunlarını (Lübnan ile gerillalar arasındaki çatışmayı) çözdükten sonra

tekrar anti emperyalist mücadeleye dönmüşlerdir.

B. Arap Cumhuriyeti Devlet Başkanı Nasır'ın 'İsrail'e karşı savaşmaktan başka çaremiz yoktur', demesinden sonra, Ortadoğu'daki gelişmeler hızlanmıştır. Filistin'in İsrail'in işgalinden ancak kuvvet yolu ile kurtarılabilceğini söyle-

yen Nâsır, Amerika'nın saldırgan İsrail'i desteklediğini belirtmiştir. Nâsır Amerikan emperyalizmine karşı çok sert bir dil kullanmıştır.

Lübnan ile gerillalar arasında

emperyalizme karşı dünya halkları

Geçen yıl bir ihtilalle yönetimi ele geçiren Brazavil Kongosunun devrimci cumhurbaşkanı Marien Ngouabi'yi devirmek için hazırlanan bir darbe teşebbüsü başarısızlığa uğramıştır. Dışişleri Bakanlığı görevlilerinden Bernard Kolela'nın önderliğindeki karşı devrim teşebbüsünü Avrupalı emperyalist devletlerinin silah ve cephanesi ile desteklediği de ortaya çıkmıştır. 1969 yılında Fransız sömürsünden kurtulan Brazavil Kongosu, Afrika ülkeleri arasındaki ilerici yeri ni geçen yıl Ağustosunda Massamba Debat'nın devrilmesiyle almıştır.

Mao-Çe-Tung'un halk savaşı ilkelerini başarı ile uygulayan Tayland Ulusal Kurtuluş Ordusu ve Taylandlı yurtseverler, emperyalistlere ve onun uşaklarına karşı elde ettikleri zaferlere son günlerde yenilerini eklemiştir. Tayland Halkının Sesi radyosu yaptığı bir açıklamada Ekim ayı içinde emperyalistlere ve Taylandlı uşakları polisleri karşı 80 saldırıya girişildiğini ve bunların sonunda yüzden fazla düşmanın öldürüldüğü bildirilmiştir.

ABD'deki en büyük ve en ünlü üniversitelerden biri olan Massachusetts Teknoloji Enstitüsü rektörlük binası, sayıları 500'e yaklaşan savaş aleyhtarı tarafından işgal edilmiştir.

Nixon'un Vietnam politikasına karşı çıkan göstericiler, Enstitünün savaş faaliyetlerinde görev aldığı ve CIA için araştırma yaptığını ileri sürmüştür.

İşgal, ellerinde ulusal kurtuluş cephesi bayrakları bulunan gençlerin gösterileri ile son bulmuştur.

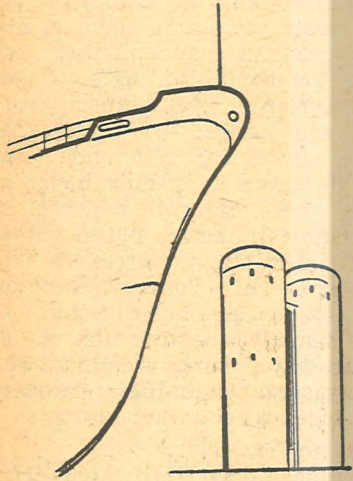
Sovyet devriminin 52. yıldönümü törenlerle kutlanmıştır. Moskova'da yapılan geçit törenin-

den sonra bilim ve teknoloji alanında başarı gösteren bilim adamlarına ödülleri dağıtılmıştır.

Çin Halk Cumhuriyeti de Sovyetler Birliğini devrimin 52. yılında telgrafla kutlamış ve 'Çin ve Sovyet hakları arasındaki yakın dostluğun devamını istemiştir.

Filipinlerde geçen hafta yapılan genel seçimlerde eski cumhurbaşkanı Ferdinand Marcos yeniden seçilmiştir (!) Filipin demokrasisinin gereği olarak Marcos'a rakip diye çıkarılan Liberal Parti adayı Osmenna ise, 63 yaşının ölümlü kanlı bir kampanyadan sonra yapılan seçimde Marcos'dan çok geride kalmıştır. İkinci dönem seçildiğini öğrenen Marcos yaptığı ilk açıklamada, Vietnamlıların millî kurtuluş mücadelesine karşı ve emperyalist ABD'nin mütefiki olarak savaşan Filipinli askerleri ülkeye çağırarak, içerdeki devrimci hareketlere karşı kul lanacağını bildirmiştir.

İtalya'da ekonomik dengenin bir türlü düzene sokulmayışından doğan grevler devam etmektedir. Banka memurlarından, otobüs şoförleri ve borsa işçilerine kadar, ülkenin her yanında, türlü işlerde çalışanlar Mariano Rumor Hükümetinin de somutlaşan, iktisadi bunalımı protesto etmektedirler. Bu grevler sırasında, 900 bin inşaat işçisinin ücretlerinin yüzde yirmi artırılması gibi işçilere iktisadi haklar verilmesi yanında, polis kuvvetleriyle kanlı çatışmalar da görülmektedir. Fiat otomobil fabrikasında, grevci işçileri mahkemeye vermek yüzüzlüğünü gösterebilen işverenler, grevi kırmak için polislerin ateş açmasını da sağlamışlardır. Ancak, oldukça iyi örgütlenmiş bulunan İtalyan işçilerini temsil eden üç federasyon, sesini güçlü olarak duyurabilmekte ve işçilerin haklı isteklerinin uyutulmamasını sağlamaktadır.

Bu arada, Brezilya'da yatırımlar yapmayı kârli bulan ABD kapitalistlerine karşı girişilen şiddet hareketleri yoğunlaşmaktadır.

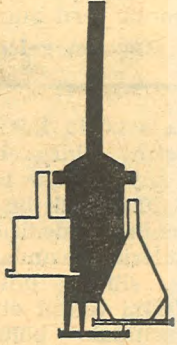
Avrupa Güvenlik

Konferansı

Varşova Paktı üyeleri tarafından geçen ilkbaharda Budapeşte'de yapılan toplantıdan sonra önerilen Avrupa Güvenlik Konferansı ile ilgili tartışmalar yoğunluk kazanmaktadır. Varşova Paktı üyeleri 1970 yılının ilk yarısında toplanmasını önerdikleri bu toplantıda Avrupa devletleri arasında

daki çatışmaya da değinen Nâsır Arap ülkelerinin aralarındaki anlaşmazlığa son vererek, İsrail'e karşı ortak bir savaşın açılmasının zorunluluğuna değinmiştir.

Nâsır'ın, Parlamento'nun açılışından sonra yaptığı bu konuşma, yeni bir dönemi işaret edebilecek önemdedir. Gerçekten bu konuşma dan bir kaç gün sonra Birleşik Arap Cumhuriyeti destroyerleri, Sina çölünün kuzeyindeki İsrail mevzilerine karşı denizden saldırı- mış ve İsrail sözcüsünün de itiraf etmek zorunda kaldığı gibi, ağır zarar vermişlerdir. Bu, 1967'de başlayan Savaşın bu yana B.A.C. deniz kuvvetlerinin giriştiği ilk büyük saldırıdır. Bütün bu olaylar hücum üstünlüğünün yavaş da olsa Arap devletlerine geçtiğini ve İsrail'in genişleyen sınırlarını ve işgal bölgelerinde gittikçe yoğunlaşan gerilla faaliyetlerini önlemede âciz kaldığını göstermektedir.

Haftanın bölge açısından bir diğer önemli olayı da Arap Savunma Bakanları ile Genel Kurmay Başkanlarının Kahire'de yaptıkları toplantıdır. Sudan ve Libya darbelerinden sonra Arap devletleri içinde ağır basan ilericiler bu toplantıda İsrail'e karşı ortak bir savaş stratejisi izlenebilmesi için oirArap zirve toplantısının yapılmasını kabul ettirmişlerdir. Genel Kurmay Başkanlarının da katılacağı, Rabat'ta yapılması kararlaştırılan toplantıda İsrail'e karşı izlenecek ortak politika saptanacaktır.

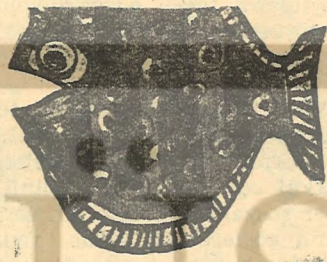
Çin halk cumhuriyetinin Birleşmiş Milletlere girmesi reddedildi

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu geçen salı günü Milliyetçi Çin yerine Pekin hükümetinin teşkilâta alınması konusunda yaptığı oturumu tamamlamıştır. Arnavutluk önderliğindeki 17 ülkenin verdiği teklif, 44'e karşı 56 oyla reddedilmiştir. Çin Halk Cumhuriyetinin teşkilâta girmesini önlemek için becerebildiği her türlü oyunu deneyen ABD, genel kuruldaki oy barajını 2/3 çoğunluğa yükseltmiştir. Birleşmiş Milletler Teşkilâtının Çin gerçeğini görmezlikten gelmeye çalışması, deveküşunun başını kuma sokması.

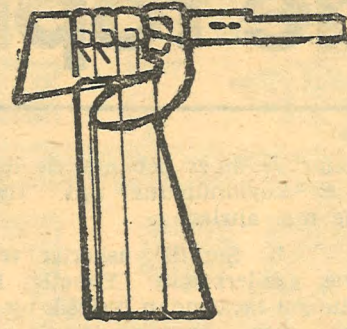
na benzemektedir. Sorunun tartışılması sırasında, Gine, Irak, Zambiya; Yugoslavya, Pakistan, Nepal ve İngiltere temsilcileri; dünya nüfusunun dörtte birini barındıran Çin Halk Cumhuriyeti'nin teşkilâta yer alması gereğini belirtmişlerdir. Pakistan'ın BM temsilcisi Uga Şahi, Çin Halk Cumhuriyeti'nin nükleer güce sahip olduğunun göz önüne alınması gereğine de işaret etmiştir. Uga Şahi, silâhsızlanma sorununun çözümlenmesinde, Pekin hükümetine mutlaka başvurulacağını hatırlatmıştır. Çin Halk Cumhuriyeti'nin, Çin halkının temsilcisi olmayan kukla Milliyetçi Çin hükümeti yerine BM'e girmesinin aleyhinde konuşan batılı emperyalist ülke temsilcileriyle, halklarının çıkarlarına aykırı yönetimlerin işbaşında bulunduğu bağımlı ülke temsilcileri bile Pekin hükümetinin varlığını kabul etmek zorunda kalmışlardır.

ABD halkı Vietnamda barış istiyor

ABD'nin Vietnam'da sürdürdüğü saldırgan savaşın sona erdirilmesini isteyen ülke içindeki devrimci gruplar, 15 Kasım'da Washington'da büyük bir yürüyüş düzenlemişlerdir. ABD'nin ismi yeni, siyaseti eskimiş başkanı Nixon'un son konuşması bile artık ABD halkını uyutamamakta ve susturamamaktadır. ABD Adalet Bakanlığı Beyaz Saray'ın önüne kadar devam edecek olan yürüyüşte şiddet hareketlerinin çıkabileceğini öne sürerek gösteriyi yasaklamak istemiştir. Gösteriyi düzenleyenlerden Doktor Spock, bu konuda: "Hükümetin amacı gösterilere katılmak üzere başkente gelecek gençleri yıldırmaaktır," demiştir. Gösteriyi tertipleyenlerin haklı ısrarı ve kamuoyunda beliren hoşnutsuzluk üzerine Adalet Bakanlığı gerekli izni vermek zorunda kalmıştır. Ancak, gösteriler sırasında herhangi bir olay çıktığında müdahale etmek üzere,

hava ve kara kuvvetlerinden 28 bin asker ile, Fort Bagg üssünde ki 82 nci hava tümeni alarma geçirilmiştir. Yürüyüşe, tekelci mali sermaye çevrelerinin çıkarlarını korumak için sürdürülen Vietnam savaşında ölen her Amerikan askerine karşılık bir göstericinin katılması kararlaştırılmıştır. 70 bin kişinin tek sıra halinde yürüyeceği 5 kilometre uzunluğunda ki konvoy, Savunma Bakanlığına ve Başkanlık Sarayına kadar gidecektir.

Emperyalizme karşı yeni ülke **LIBYA**

1. 1951'de bağımsızlığını elde etmesinden sonra, İngiltere ile 29 Temmuz 1953'de bir anlaşma imzalarak bu devlete askeri ve idari büyük imtiyazlar vermiş bir ülkedir.

2. 9 Eylül 1954'de Amerika ile bir protokol imzalarak, Amerikan kuvvetlerine de aynı hakları imzalamış bir ülkedir.

3. Libya, bağrında ikisi İngiltere'ye (El Adem ve Tobruk) ve birisi Amerika'ya (Wheelus) verilmiş üç büyük üs barındıran bir ülkedir.

4. İngiltere'nin Süveyş ve Aden'de gücünü yitirmiş olması ve 1971'de Basra körfezinden çekileceğini açıklamış olması, CENTO'nun yaşlanması, Türkiye'yi saran Anti-emperyalist hareketin işbirlikçi iktidarı Amerika'nın Türkiye'deki askeri faaliyetlerini denetlemeye itmesi yüzünden büyük askeri ve stratejik önem kazanmış bir ülkedir.

5. Halen üzerinde 24'ü Amerika'ya, 6'sı Batı Almanya'ya, 3'ü Fransa'ya, 2'si İtalya'ya, biri İngiltere'ye, biri İngiltere ve Hollanda'ya ve biri de İspanya'ya ait 38 petrol şirketinin faaliyet gösterdiği bir ülkedir.

6. Libya, petrolünün yabancı şirketlere her yıl bir milyar dolar kâr sağladığı bir ülkedir.

7. Okuma yazma bilmeyenlerin oranının % 60'a ulaştığı, ulusal iş gücünün yalnızca % 2'sinin kullanıldığı, bütün petrol gelirinin nüfusunun % 10'u tarafından bölüşüldüğü bir ülkedir.

Çağ dışı bir düzen içinde yaşayan, krala karşı her türlü hareketin İngiliz ve Amerikan istihbarat teşkilâtları tarafından ortaya çıkartıldığı Libya'da 1 Eylül'de bir ihtilâl oldu. Kral İdris, haremî ile birlikte Bursa'da kaplıca tedavisi yapıyordu. Ordunun kısa bir süre içinde idareyi ele almasından sonra Bingazi radyosundan bir konuşma yapan Kralın yeğeni Prenses Hasan, halkı darbecileri desteklemeye çağırdı.

Genç darbeciler, önce eski rejimin kalıntılarını tasfiye etmekle işe başladılar eski memur ve yöneticilerin yolsuzluklarını ortaya koyarak onları birer birer tutukladılar. Bu süre boyunca, ülkenin her tarafında krallığa karşı, ihtilâlden yana gösteriler yapılıyordu. Bu gösteriler bir süre nitelik değiştirdi ve anti-emperyalist yanı ağır bastı. Darbenin lideri genç Albay Muammer el Kaddafi halkın isteklerine uyulacağını ve yabancı devletlere Libya'da üs kurmalarına imkân veren anlaşmanın yenilenmeyeceğini açıkladı.

Bu açıklamadan sonra gittikçe yoğunlaşan gösteriler, Darbeyi daha da hızla anti-emperyalist yola itiyordu. Kaddafi bir süre sonra yaptığı bir ikinci açıklamada üslerin 1970 sonuna kadar boşaltılmalarını istedi. Ancak bu sırada meydana gelen bir olay genç ihtilâlcilerin çok işine yaradı. Orta Doğu'daki en büyük Amerikan üssü olan Wheelus'dan bir Libya yahudisi, Malta'ya kaçırılmıştı. Bunun üzerine askeri yönetim Wheelus üssüne el koydu ve bütün uçurları yasakladı. Ayrıca kurulan iki komisyon aracılığıyla hem uçuş kontrol kulesi elde bulunuyor, hem de üsse gelip gidenlerin üstleri, çantaları aranıyor. Üssün fiili denetimi ele geçirildikten sonra işler kolaylaşmıştı.

Muammer el Kaddafi yönetimindeki İhtilal Konseyi anti-emperyalist niteliğini açıkça ortaya koydu ve Amerika ve İngiltere'den hemen üslerin boşaltılmasını istedi. El Kaddafi, İngiltere ve Amerika'nın bu isteği yerine getirmede gecikmeleri halinde Libya halkının üsleri zor kullanarak devralacağını söylüyordu. Bu olay üzerine İngiltere üsleri en kısa zamanda boşaltacağını açıkladı. Amerika ise henüz tereddüt geçiriyor ve askeri yönetimin gücü üzerinde bazı spekülasyonlara gidiyor, zaman kazanmağa çalışıyor.

Açık olan şudur ki, emperyalistler "GELDİKLERİ GİBİ GİDECEKLERDİR." Ve emperyalizmin askerleri ülkeden sürülüp atıldıktan sonra, silâhlı savunudan yoksun kalan petrol şirketlerinin de millici güçlerin eline geçmesi ile, Libya bağımsızlık yolunun büyük bir kısmını geçmiş olacaktır.

Çin'de toprak reformu

(Geçen sayıdan devam)

9. 10 uncu maddenin B bölümüne ek;

Evi kırsal alanda bulunan, hayatını kazanma imkânı bulamayan işsiz işçi, şimdi yaşadığı yerin idarî makamlarından aldığı belgelerle doğduğu yerdeki toprak paylaşımına katılabilir.

10. 10'uncu maddenin C bölümünde sözü edilen «Halk Kurtuluş Ordusuna» kurtarılmış askerler (Çan Kay Şek'in kuvvetlerinden kaçanlar) de dahildir.

1. 10'uncu maddenin C bölümüne ekler:

a. Japonya'ya karşı savaşın başladığından bu yana cepheye hayatlarını veren bütün kahramanlar (Halk Kurtuluş Ordusu askerleri, milisler, sivil kad-

rolar ve diğer personel de dahil) bir köylününkine eşit toprak ve mal alırlar.

b. Şerefli askerler ve savaş gazileri için Yönetici İdarî Bürosu tarafından birleşik bir plana göre toprak ayrılacaktır; fakat bu toprağın miktarı Yönetici İdarî Bürosunun toplam alanının binde birini geçmemelidir. Bu ayrılan toprak şimdilik kaydıyla, Yönetici İdarî Büro'nun bölgesi içindeki ilçelerde bulunan ilçe köylü meclisleri (veya onun komiteleri) tarafından ekilmek üzere yoksul ve kötü durumdaki köylülere verilecektir. Buna karşılık hiç kira ödenmeyecek, yalnızca hükümete karşı yükümlülük yerine getirilecektir.

12. 11'inci maddeye ek:

Tapu senedi biçimi (diğer bir deyişle toprak mülkiyeti belgeleri) Hopei — Honan — Şansi — Şantung Sınır Bölgesi Hükümeti tarafından tek bir biçimde belirlenecek, bu biçime göre Yönetici İdarî Bürosu tarafından basılacak, bundan sonra; bu tapu senetlerini doldurup dağıtmakla yükümlü tutulacak, her ilçedeki yönetime verilecektir.

13. 13'üncü maddeye ek:

Değişik düzeylerdeki Halk Mahkemelerinin örgütlenişine ilişkin kurallar Hopei — Honan — Şansi — Şantung Sınır Bölgesi halk meclisi tarafından konulacaktır.

14. 16'ıncı maddeye ekler:

a. Bu maddede sözü geçen «toprağın eşit olarak dağıtılması»

olduğu bölgelerle kastedilen dağıtımın Çin Toprak Kanunu Temel Programının ilke ve ruhuna uygun olarak yapıldığı alanlardır. Eğer bazı parçalar üzerinde kanunsuz mülkiyet veya verimlilikte ve verimsizlikte eşitsizlik hâlsü devam ediyorsa, böylelikle köylü köylüler yaşamalarını sürdürmeye yeterli imkânı sahip değillerse, değişiklik önerilerine uygun olarak yeniden dağıtım yapılır.

b. Çin Toprak Kanunu Temel Programı yürürlüğe girmeden önce eşit dağıtımın yapıldığı alanlarda çalışma gücüne sahip toprak ağaları ve zengin köylüler çalışma imkânı bulamıyorlarsa, kanunda gösterildiği biçimde onlara da toprak verilebilir.

(Devamı gelecek sayıda)

Değirmenköylüler mücadelesine omuz verelim Değirmenköylülerin toprak kavgası, milli demokratik mücadelemizin bir parçasıdır

Değirmen köylülerin mücadelesi de göstermiştir ki Türkiye'deki devrimci eylem, oportünistlerin iddia ettikleri gibi sosyalizm için değil, milli demokrasi içindir. Köylüler gaspedilen topraklarını geri almak için, toprak sahibi olmak için topraklarını büyütmek için mücadele vermektedirler. Devrimci gençler kendiliğinden gelen bu harekete siyasi bir nitelik kazandırmaya, bu hareketin Türkiye çapında verilen milli demokratik mücadelelerle bağlantılarını kurmaya, köylülere dostlarını, düşmanlarını öğretmeye çalışmışlardır; bu kavganın Türkiye çapında yürütülen milli demokratik mücadelenin bir parçası olduğunu Atalan'dan, Göllüce'den, Tarsus'tan, Diyarbakır'dan, Malatya'dan, Erdemir'den, Demir Döküm'den, Horoz çivi'den, Singer'den, Magirus'tan, Derby'den... örnek vererek anlatmışlardır. Köylüler, Çorlu'daki Amerikan Üssünün varlık nedenlerinden birinin de ağaları, işbirlikçi işadamlarını korumak olduğunu anlamaya yolundadırlar. Proleter devrimci lefi köylülere doğru hedefler (milli demokratik devrim hedeflerini) göstermişler; dostu düşman, düşmanı dost ilan eden oportünistlerin aksine, askerlerin, köylülerin düşmanı olmadığını, asıl düşmanın askerleri köylülerin karşısına çıkararak gerici güçler ittifakı olduğunu anlatmışlar ve milli güçleri bir-

birine düşürmek isteyen siyasi iktidarın kirli oyununu boşa çıkarmışlardır.

Köylüler toprakları şimdilik bölüş memişler ortaklaşa sürmüşlerdir. Bunun nedeni bugünkü mücadele şartları altında bölüşmenin mümkün olmayışdır, toprağı Yılmaz ağaların elinden kurtardıkları an bölüşeceklerdir. Zaten şimdiden o topraklarda kimlerin, ne kadar payı olduğu aşığı yukarı bellidir.

Oportünistler nerede?

Oportünizmin sözde keskin devrimcilik, eylemde pasifizm olduğu Değirmenköylülerin mücadelesinde de bir kere daha ispatlanmıştır. Masa başında sosyalizm gevezeliği yapanlar, önümüzdeki devrim adının milli demokratik devrim olduğunu söyleyen proleter devrimcilerine ateş püskürenler Değirmen köy'deki mücadelede yoktular. Onlar son birbuçuk yıla damgasını vuran pekçok işçi köylü mücadelelerinde bulunmadılar. Buldukları da sadece bozguncu bir tavır takındılar. Sosyal pratik oportünizmi bir kerede Değirmenköy mücadelesinde mahkûm etti.

İki yanlış eğilim

Köylülerle ilişkilerimizde arka daşlarımız arasında iki yanlış eğilime şahit olduk. Ve bu eğilimleri eleştirerek hemen düzeltme yoluna gittik.

Birincisi, köylülerin kendilerine güven duymasını engelliyen, onları pasifizme itelleyen, «Biz yaparız siz bekleyin», eğilimi. Kaynağını küçük burjuva bireyciliğinden ve halka yarınma kaygısından alan bu eğilim, kitlelerin gücünün ortaya çıkmasını engellediği, onların ileriye dönük yanlarını göremediği ve kurtuluşlarını başalarına bıraktığı için tehlikelidir ve hemen düzeltilmesi gerekir.

İkincisi, «Biz hiç bir şeyiz, siz herseydiniz», eğilimi. Bunun kaynağı da yine popülizmdir, halk dalkavukluğudur. Kitlelerin geri yönlerini değerlendiremeyen, onların bilinç ve örgütlenme düzeylerini hesaba katmayan, onları her durumlarıyla baş üstünde tutan bu eğilim de bilinçli militanları halkın kuyruğuna taktığı için en az birinci eğilim kadar tehlikelidir.

Biz her iki eğilimi de eleştirerek düzelttik ve bunların yerine «köylülerle gençlerin beraberliği», ilkesini koyduk.

Devrimciler, Değirmenköy mücadelesinden yeni dersler çıkardılar

Değirmenköylülerin toprak mücadelesi, örgütlenme, propaganda, ajitasyon konularındaki bilgilerimizi derinleştirdi ve zenginleştirdi, devrimci mücadelemizin, işçi sınıfının öncülüğünde, işçi köylü ittifakı temeli üzerinde, bütün milli sınıfların katıldığı bir köylü savaşı olacağı, devrimin temel gücünü köylülerin teşkil edeceği yolunda ki görüşümüzü doğrularak küçük burjuva bireyci eğilimlere karşı bizi uyardı.

Yine Değirmenköylülerin toprak mücadelesi, kitlelerle bağlı olan ve meslekten devrimci üyelerden teşekkül eden, demir disiplimli proleter sosyalist bir örgütün zorunluluğunu gösterdi ve ileride mutlaka kurulacak olan bu örgütün doğmasına bu günden katkıda bulundu.

Değirmenköylülerin mücadelesi uzun süre devam edecektir

Değirmenköylülerin toprak mücadelesi gittikçe kızışmaktadır.

Son anda 8 köylü lideri daha tutuklanmıştır. İşbirlikçi iktidarın sözcüleri köyde itibar bulamamaktadır. Köylüler hızlı bir siyasi bilinçlenmenin içindedirler. Mücadele köylülerin arasındaki parti ayrılıklarını silmiş, onları kendi menfaatlerini temsil etmeyen partiler arasındaki bölünmelerden, devrimci birliğe doğru, yani emperyalizm işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarının karşısında, milli demokratik cepheye saf tutmaya doğru yöneltmiştir. Mücadele, Değirmenköylülerini çevredeki diğer topraksız ve az topraklı köylülere yaklaştırmış ve onlarla dayanışma kurmak gereğini duyurmuştur. Ayrıca çevredeki diğer topraksız ve az topraklı köylüler de kendi köylerinde toprak mücadelesine girmek için Değirmen köylülerin başarılı bir adımını beklemektedirler. Yılmaz ağaların çiftliğinde çalışan Seymen Köylülerin büyük çoğunluğu ağa lehine tanıklık yapan köylülerine karşı, Değirmenköylülerin yanında yer almışlardır.

Bu mücadele uzun süre devam edecektir. Köylüler kararlıdır. Köyün kuşatılması, köylülerin başka yerlere birer birer dağıtılması, sözlentileri dolaşmaktadır. Değirmenköy'de çakan kıvılcım bütün Trakya'yı tutuşturacak, hatta Anadoluya bile sıçrayacak niteliktedir.

Bütün proleter devrimcileri, Bütün gerçek Kemalistler, Bütün yurtsever aydınlar, Değirmenköylülerin mücadelesine omuz verelim, haklı seslerini bütün Türkiye halkına duyuralım. Örgütlenmelerine yardımcı olalım. Onları yalnız bırakmıyalım. Onlarla fiili bağlar kuralım.

Zafer, Değirmenköylülerin olacaktır.

Yaşasın köylüler, işçiler ve bütün Yurtseverler.